

NEZÁVISLÝ OBČASNÍK ŠTUDENTOV GYMNÁZIA PAVLA HOROVA V MICHALOVCIACH
FEBRUÁR 2012
CENA: 0,50€

KOCKY

Ahojte, Kockáči.

v tomto čísle sa so mnou, bohužiaľ, stretávajú poslednýkrát. Aj tento editoriál je môj posledný. Možno bude trochu sentimentálny a možno nie... ktovie? V posledných dňoch sa ja a my-štvrtáci drvíme buď na maturity alebo na prijímačky. A možno väčšina z nás spomína na skvelé časy v nižších ročníkoch. Koľko zábavy sme si užili, koľko peciek pobili, koľko profesorov vytočili, koľko malérov si vyrobili atď. Nie všetko nám bolo jedno a niekedy sme mali všetko v paži.

Niektorí z nás sa už nevedia dočkať, kedy opustia túto inštitúciu a niektorí by tu ešte radi pobudli. Ale jedno je isté, nebyť Kociek, nebyť tejto školy alebo nebyť mnohých chvíľ strávených i mimo školy, nespoznám toľko skvelých ľudí. Neprežijem s nimi kopec dobrých chvíľ, pri ktorých mi neraz tiekli slzy od smiechu.

A tak vám chcem poradiť, aby ste si užívali život, pokiaľ sa ešte dá. Nemysleli na minulosť,

netrápili pre budúcnosť, ale žili pre tento moment, pre prítomnosť. A maturantom veľa sily a pozitívneho myslenia. Veď to všetci dáme a zmaturojeme, i keď nám poniektorí veľmi neveria. No problem, no stress. A budúcej šéfke Kociek držím silno palce. Nie je to tu žiadna sranda, ako sa na prvý pohľad zdá. A kebyže potrebujete maturanti podporu, tak vám ju teraz posielať v podobe pozdravu: „Držím vám palce...“ a ďalej si to už doplníte sami.

S a m o z r e j m e , všetci, ktorí máte záujem podieľať sa na príprave Kociek, ste srdečne vítaní.

S pozdravom G@BcA

KOCKY ©

Študentský občasník
Gymnázia P. Horova
v Michalovciach
16. ročník

Redakčná rada :

Gabriela Matejová (4.E) – G@BcA
šéfredaktorka

Zuzana Uhalová (4.D) – Sue
zástupkyňa šéfredaktorky

Petra Hladíková (4.A) – Peeta
Ján Juhos (4.A) – Banovčan
Nikola Sabová (4.D) – Niki
Anna Schnitzerová (4.D) – Aňa
Ivana Padová (4.G) – Ivik
Patricia Ďuranová (3.D) – Nessi
Ivana Pastiriková (3.E) – Ivuš
Ivana Janičkovičová (2.G) – Ivs
Jakub Koval' (2.D) – Kubo
Michal Ivan (1.E) – Mišo
Michaela Ružičková (1.C) – Micha
Monika Matejová (1.C) – Monika

Obálka:

Zuzana Uhalová (4.D)

Grafika & design:

Ján Juhos (4.A)

Pomocná rada:

PhDr. Brigita Porvazníková

Vydáva:

Gymnázium P. Horova
Masarykova ul. č.1
071 79 Michalovec

Tlač:

RENOMA s.r.o.
Andreja Kmeťa 4
071 79 Michalovec

Náklad: 200 ks

Obsah

Ako to u nás zvykom býva	4 - 9
Navždy sa zachová...	10 - 14
Rozlúčka	15
Vypadnite! Fuuj!	16 - 19
„Noc lásky“	20 - 25
Schulbrücke Europa	26 - 27
Atmosféra viedenských trhov	27 - 28
Filmwoche	29 - 32
Sprachwoche	33 - 34
Kto má ruštinu v malíčku?	35
Vnútorne naplnenie	36 - 37
Profesori študentmi	38 - 39
7 profesorských naj	39 - 40
Hádaj, kto som	41 - 42
Zachráňme hrad nad dedinou Vinné!	42 - 45
Pohľad do budúcnosti	46
Národné porovnávacie skúšky	47 - 48
QUO VADIS	49
Popcorn	50 - 52
Múdrosť našich hlavičiek	53 - 54
Nezvyčajné otázky	54
Knižná cooltura	55 - 56
Čo je nové vo svete...	57 - 58
Ako SA príše pre Kocky	59 - 63
Vlastná tvorba	63 - 64
Kresby	65 - 67
Obľúbené recepty profesorov	68 - 70
Tajničky	70 - 72
Sudoku	71 - 72
Ročenka	73 - 82

Ako to u nás zvykom býva...

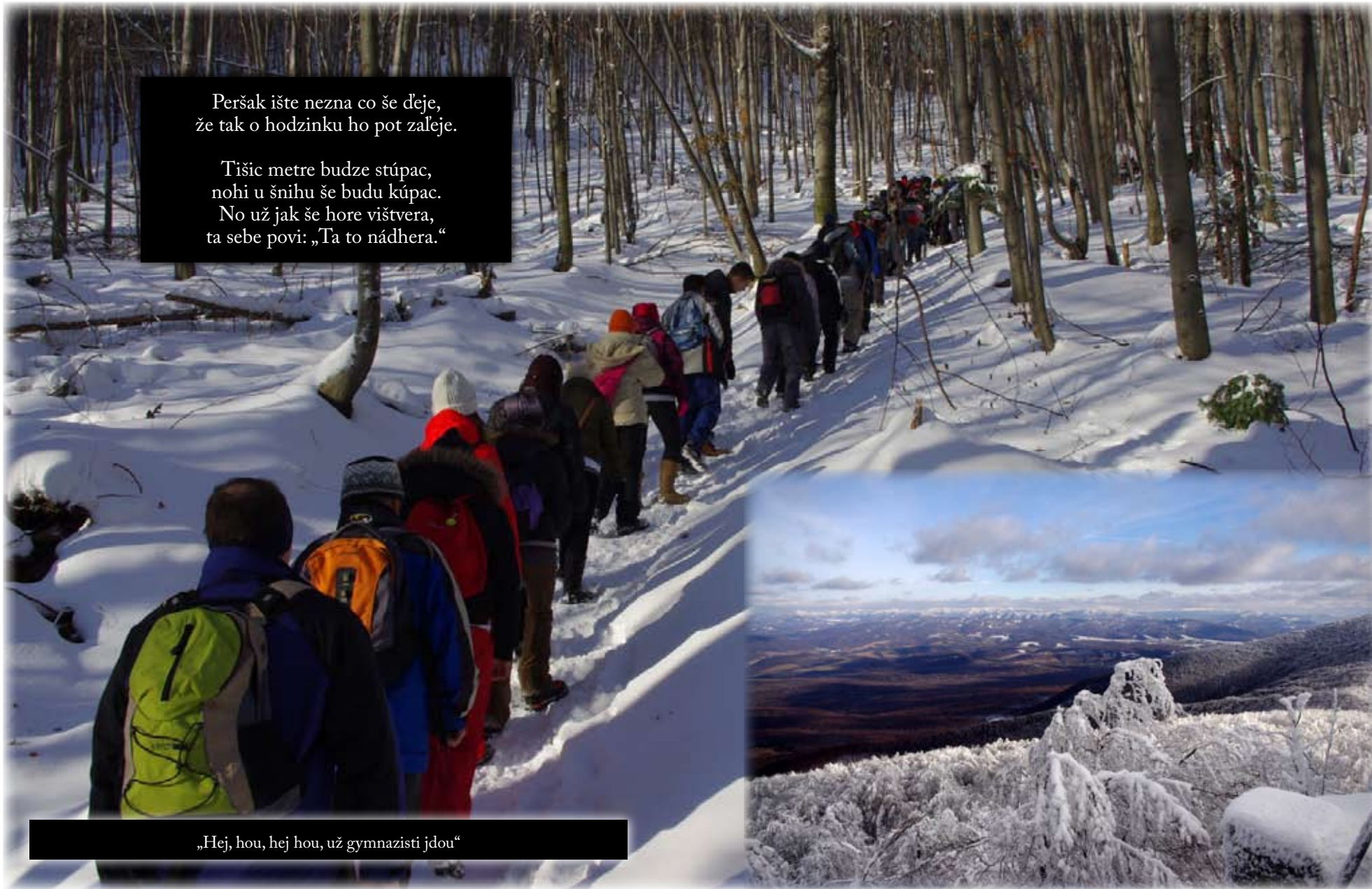
...tak sa opäť raz vidíme. Vidíme sa prvý raz v novom roku (všetko dobre prajem ;) a zároveň aj naposledy s mojou maličkosťou Jánom Juhosom, Banovčanom, pri turistike. A tak sa s Vami rozlúčim pekne po mojom, originál básničkou od Banovčana o výstupe na Sninský kameň.

Jak to u nás zvykom býva,
kec starí rok nám už šniva,
že turisti z našej školi,
še richtuju zaš na hori.

O šedzmej sme nastupeni,
šicky spolu nacešeni,
dakto jak do koscela oblečeni,
mi prišli len zato bo tu ženi.

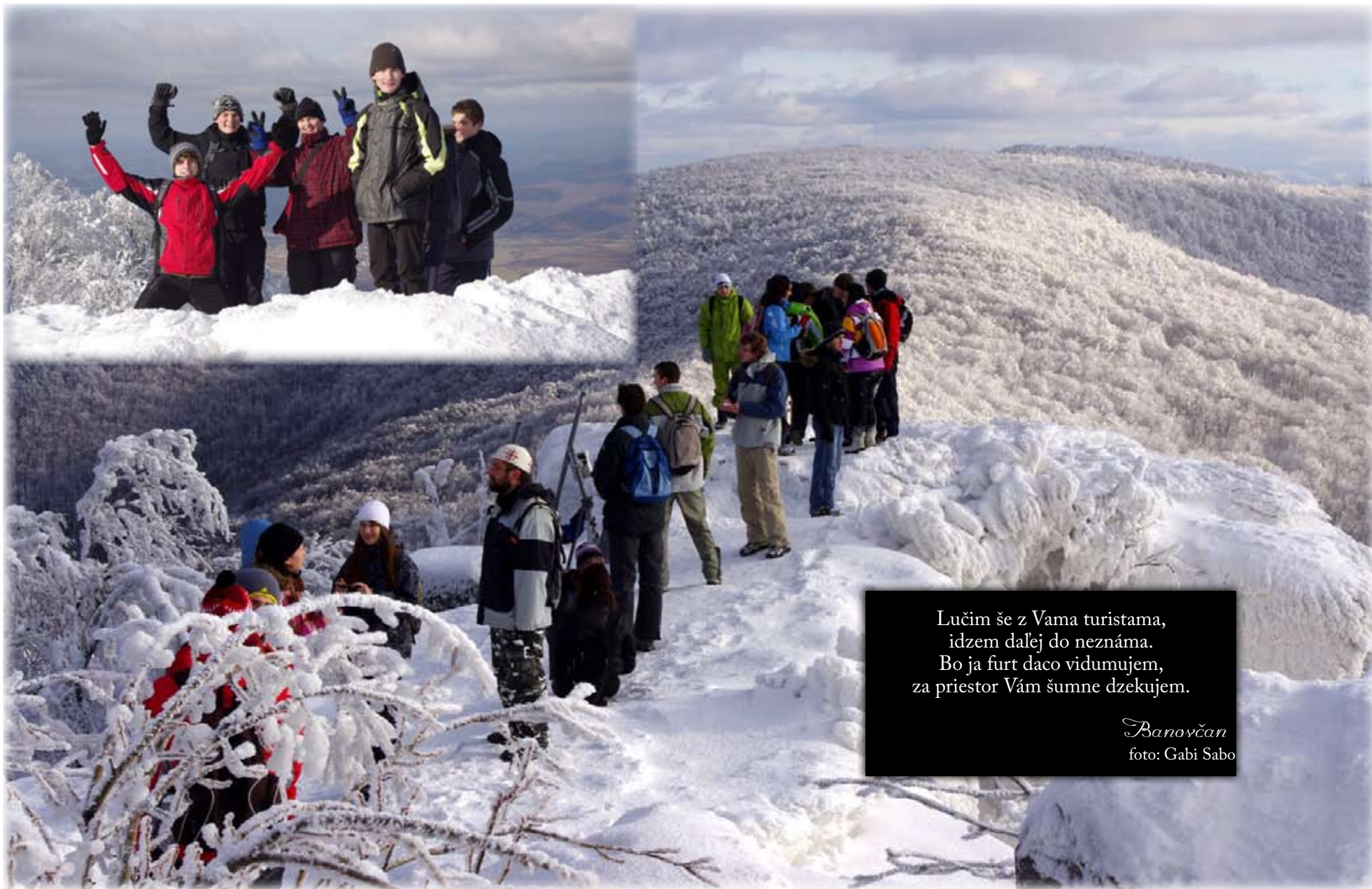

Sme jedna rodina - GENS UNA SUMUS

Peršak ište nezna co še d'je,
že tak o hodzinku ho pot zaleje.

Tišic metre budze stúpac,
nohi u šnihu še budu kúpac.
No už jak še hore vištvera,
ta sebe povi: „Ta to nádhera.“

„Hej, hou, hej hou, už gymnazisti jdou“

Lučím še z Vama turistama,
idzem ďalej do neznáma.
Bo ja furt daco vidumujem,
za priestor Vám šumne ďzekujem.

Banoščan
foto: Gabi Sabo

Navždy sa zachová....

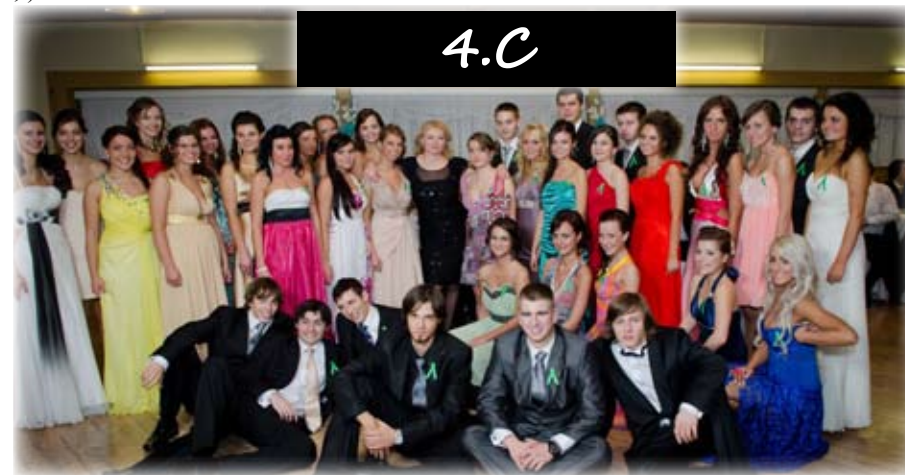
Nádherné šaty, dokonalé účesy, dojatí rodičia, neopísateľná atmosféra a napokon nostalgické spomínanie na tento nezabudnuteľný deň v živote každého maturanta. Veru, NAVŽDY. Navždy si zapamätáte tie chaotické nácviky programu 2 dni pred stužkovou, stresujúce vyberanie a skúšanie šiat či oblekov, písanie slávnostných prejavov pár hodín pred ich prezentovaním, slzy pri spomienkach na niekdajšie chvíle, či podlamujúce sa kolená pri pripínaní zelenej stužky mladosti na vašu hrud'.... Stužková nie je záležitosťou jednej noci. Je to zážitok na celý život. A pre mnohých je jedným z tých najkrajších...

Áčka, z ktorej sa každoročne hlási najväčší počet žiakov na technické a informatické fakulty, odštartovala tohtoročné gápéháčkarske stužkové 21.10.2011 v reštaurácii Zlatý Bažant. Svojim programom posadila latku ozaj vysoko a ohúrila najmä výstižnosťou a originalitou. Scénky „Spoved“ a „Maštal'ná Ruženka“ vykúzlili úsmev mnohým tváram, no najdokonalejšie číslo „Matrix ping-pong“, kde sa áčka pohrala s kombináciou svetla, hudby a skvelých hereckých výkonov ostane v pamäti divákov ešte ozaj dlho. I keď program mali áčkari zo všetkých tried najkratší, jednoznačne stál za to ;). Ved' ako sa hovorí- nejde o kvantitu, ale kvalitu!

Čerešničkou na torte bola športová béčka, ktorá stužkovskú sezónu ukončila 16.12.2011 v reštaurácii Zlatý Bažant. Poriadny útok na divácke bránice pozostával z rôznych životných situácií, humorne prepojených cez televízne noviny GPH. Kto by bol povedal, že práve v tejto triede nájdete športový antitalent? Nehovoriac o chlapcoch s opätkami, šminkami, sukňami a šatami! A praví gadžujúci východniari? Bez pochýb áno! Veru, béčka si tento rok dala na všetkom poriadne záležať, čo sa odrazilo aj na publiku. Stiahnutie tvárových svalov, sprevádzané charakteristickým zvukom a rukou na ústach ste si mohli všimnúť aj na sebe, ak ste tento program videli naživo ;). Klobúk dole!

V perfektnom prevedení sa 10.12.2011 ukázali céčkari na Moteli Kamenec. Dokonalým zladením folklórnych vystúpení a humorných scénok prekonalí bariéru možného i nemožného a diváci si vyskúšali, aké to je- smiať sa na maximum. A keďže človek, ktorý sa smeje, je ako baterka, ktorá sa nabíja- verte či neverte- elektrická sieť mohla v tento deň pokojne vypadnúť v okolí celej Šíravy! Ľudové tance, plážové balenie, ulievanie sa zo školy, či mnohé ďalšie vtipné predstavenia si každý užil ako len vedel a céčkari si mohli po skončení programu už len spokojne zaspievať „Navždy sa zachová..“ ;)

Ak máte záujem pozrieť si čo-to z tejto stužkovej, stačí na stránke youtube zadať: 4.C Stučková Časť 1.

Okúzľujúcu stužkovú v reštaurácii Zlatý Bažant, v okúzľujúci deň- 11.11.2011 mala tento rok děčka, ktorá svojim programom ponáňahovala mnohé mimické svalíky. Vtipné prepojenie scénok cez ústredný motív- Ako baba s dedom patreli večar telku- sa podarilo naozaj dokonale, a veru, děčkari majú byť na čo hrdí. Do „televízneho programu“ zahrnuli paródiu súťaže Let's dance, veselé Repete, vtipnú reklamu za účinkovania niektorých rodičov, tanec mníšok, či rozprávku o Popoluške. Gradujúcej zábave ozaj nič nechýbalo, slzy smiechu tiekli prúdom a děčkari i publikum si túto nádielku zábavy poriadne užili ;).

Po úspešnom minuloročnom Valentínskom plese sa děčkari predviedli v plnej paráde aj na svojej stužkovej dňa 2.12.2011 v hoteli Glamour. Pikantným programom s poriadnou dávkou humoru bežného, čierneho i ironického pobavili nejedného študenta, rodiča či profesora. Chcelo to nemalú odvahu a flegmatickosť na napodobenie hodín pána prof. Sibala či Nováka! Tá však děčke nechýbala, ba dokonca jej mali na rozdávanie. Veselé scénky, neodolateľný ľudový spev, perfektnú cha-chu, pánsku zumbu a paródiu relácie Modré z neba zaklincoval ohňostrojom na móle. ;)

Ak máte záujem pozrieť si čo-to z tejto stužkovej, stačí na stránke youtube zadať 4.E GPH 2011.

Mať rovnaký hlások ako pani profesorka Andreeva? Nemožné? Potom ste asi neboli na éfkarskej stužkovej. 29.10.2011 na Moteli Kamenec to napodobňovaním profesorov doslova fičalo! A ak si neviete predstaviť ešte viac sparodovanú reláciu SOS, než je už sama o sebe- opäť ste na omyle! Éfkari to veru poriadne rozbalili a začervenané líca, rozziarené oči a štikútku po toľkej zábave mali nielen oni, ale i väčšina publika. Neostáva už nič iné, len dodať- klobúk dole! ;)

Géčka bola tento rok plná prekvapení. Spočiatku to bol paradox, že práve z jazykovej triedy je najväčší záujem o štúdium medicíny a prírodných vied, neskôr sa k tomu pridružilo aj farmárske, murárske, spevácke či textárske umenie. Veru, 25.11.2011 v reštaurácii Zlatý Bažant bolo na čo pozerat! Paródia na reláciu Farmár hľadá ženu poprepletaná vtipnými scénkami a pesničkami zo života na aj mimo GPH si vybojovala 1. miesto čo sa týka časového rozpätia stužkovských programov. Zhruba hodinku a pol plnú smiechu a zábavy ocenil ne jeden divák obrovským potleskom či hvizdaním : -).

Niki
foto: 4.B- Igor Kocúr; 4.C, 4.F- Tomáš Topoľančín;
4.D- Erik Mojsej; 4.A, 4.E, 4.G- Ľuboš Tirpák

Rozlúčka

Akosi nečakane prirýchlo ubehli tie začiatky, keď sme sa všetci ešte len hľadali, hanbili, spoznávali a svet bol pre nás gombičkou. Toľkonásobné zaľúbenia, nevyslovené otázky, nepostačujúce odpovede...

V deň, keď som prvýkrát prechádzala okolo busty Pavla Horova ešte ako nesmelé, zasnívané, neokukané dievča, sa okolo mňa každý hrnul čo najrýchlejšie do školy. Prirodzene, miesta v posledných laviciach šli na dračku. Aj to je spôsob ako sa vyhnúť (?) profesorskej pozornosti. Po boji o čo najlepšiu kolónku v zasadacom poriadku došlo aj na zoznamovanie sa s novými spolužiakmi. Všetci sme si podávali ruky, vtiskali bozky na líca a vymieňali tých pár nežných pohľadov, ktoré nahodíte pri tej otrepanej replike- „Teší ma.“ Vtedy bolo pre mňa každé druhé dievča Mirka, a každý druhý chlapec Marek. Kto si mal predsa zapamätať hneď naraz 35 mien? O to viac, keď sa pred vami zjaví namiesto vchodu do jedálne iba biela stena. No napriek tomu ste presvedčený, že sa nachádzate na správnom poschodí! Veru, s pamäťou to v začiatkoch pôsobenia na GPH nie je jednoduché! Ani na prvej písomke z fyziky. Červeno načmáraná štvorka ma dosť sklamala. Nároky sa zvýšili a z jednotiek zo základnej školy sa akoby mávnutím prútika stali hodnotnejšie čísla. I keď, nebolo to na škodu! Ak vás profesori zlými známkami môžu k niečomu donútiť, tak je to zodpovednosť. Minimálne v tom, že sa deň pred opravnou písomkou, pod dávkou adrenalínu a s pocitom, že vám horí pod zadkom, dokážete nabíflit' celý tematický celok za rekordné 3 hodiny. Vytúžená dobrá známka sa teda predsa len dostaví. No nekúpte to! V akciovom balíčku spolu s obstojným vysvedčením a niekoľkými hodinami voľného času na facebook ako bonus. A možno aj na koncert alebo diskotéku. Zaslúženú! Podobne ako na lyžiarskom zjazdovke, kde ste celý deň v arktických teplotách na svahu a váš nos sa premení na vodovodný kohútik. Večer to stačí vytancovať so šalom omotaným okolo hrdla a teplým čajom v ruke. Od triedneho profesora! S medom a citrónom. Spoločne, celá trieda, ako správni part'áci. Gépeháčkarske heslo predsa znie: „Sme jedna rodina“. Súdržnosť, kolektívnosť, kolegiálnosť... Takí traja mušketeri by sa nám dnes potešili! „Nemáte niekto desiatu? Veď' bud'te kolegiálni!!!“ - znelo deň čo deň z úst Terezy. Všetci za jednu? Asi hej. Vždy sa jej nejaká tá bageta ušla. Jedna za všetkých? Aj to by šlo. V zlepšovaní nálady v triede bola totiž špičková! Ale... čo nás na tom všetkom úprimne „poteší“? Že teraz, na sklonku štvrtého ročníka, po úžasnej stužkovej, dozvukoch, Silvestri a jarných lyžovačkách, keď sme si v triede konečne všetci blízki, keď sa nám už budova GPH nezdá ako bludisko, keď máme spoločných tak veľa zážitkov, sa musíme rozlúčiť' a hrať už len sami za seba. Síce pod istou dávkou návykových látok ako kofeín, teobromín, guarana či ginko biloba, a s otázkou: „Prečo som sa nezačal/a učiť' skôr?“, ale s presvedčením, že to aj tak DOKÁŽEME! Držme si, držte nám palce!

Niki

Vypadnite! Fuuj! alebo UCHAĽAK 2011

V očiach mnohých je čitateľná nervozita, strach, alebo ľahostajnosť. Posledné doladovanie, nácviky a príprava na uchaľak sú v plnom prúde. Aj v našej triede sa všetci prekrikujú a snažia sa na poslednú chvíľu dokončiť naše „veľkolepé“ dielo. Veľmi sa nám nedarí, no dúfame, že to nebude až také trápne, ako si myslíme.

Niečo pre každého... :-)

Prichádzajú naše ušká! Mne osobne sa veľmi páčia a hneď si hľadám svoju veľkosť. Takú som pochopiteľne

nenašla, tak som tiež musela trochu za improvizovať a použiť sponky. Všetci už tie ozdoby majú na hlavách a skladajú si navzájom komplimenty. Všetci sme aj tak krásni, ako vždy.

Odvzdávanie cien - cenu dostala aj naša redaktorka Gabča.

Čas na improvizáciu ubehol a my sa nastupujeme na chodbe. Obzeráme si uši ostatných tried a čakáme, čo sa bude diať ďalej. Všetci kričia a snažia sa nahovoriť si, že sú najlepší. Aký účinok to malo, to si musí povedať každý sám. Vo mne to bohvieakú dôveru nezbudilo, ale to nič.

A napokon, ten najťažší moment. Sme na rade. Prichádzame na scénu a sme všetkým na očiach. Už nie je čas na útek. Začíname našu trápnu „super scénu“ a tvárime sa, že nevidíme, ako nás vypískavajú, tešia sa z nášho trapasu a smejú sa na nás. Iste by sme sa smiali aj my, keby to bolo naopak.

Publikum bolo plné. Veď sa bolo na čo pozerat'.

Tak toľko na priblíženie nálady v posledných minútach pred imatrikuláciou, alebo tzv. uchaľakom. Myslím, že môžem za všetkých starších študentov povedať, že sa im to páčilo. Prváci nám svoje emócie musia opísať sami.:

„Tak ja som bola veľmi spokojná...všetci sme stresovali, že aké to bude, aké úlohy budú, ale vôbec to nebolo zlé, skôr naopak... bola to sranda,

dobře sme sa zabavili...pokojne by som si to aj zopakovala, ale.. najviac sa mi páčili videá štvrtákov, no a keďže my sme vyhrali aj tortu, tak to bol skvelý záver uchaľaku.“

Livia, 1.A

Nechýbali prevleky ani rekvizity.

„Ja neviem, bolo to dobré, len na začiatku odovzdávanie cien- to bolo dosť dlhé... aaaa páčili sa mi videá štvrtákov pomedzi to a ešte...sa mi nepáčilo, že sme museli stáť a už asi nič, dobré to bolo...“

Vladka, 1.B

„No, keď zabudnem na to, že som bola hrozne hladná, bolo to v pohode. Nič prehnané, nič drastické... na to, ako každý strašil... bola to sranda.“

Miška, 1.C

Súťaže boli veľmi originálne. Kto vie, čo na to vravia súťažiaci?

„Ja si osobne myslím, že sa uchaľak vydaril... aj keď sa mi nepáčila súťaž s balónom... a tie videá nemali chybu... teším sa už na budúci rok, keď ja vypískam prvákov...“

Jarka, 1.D

Nieкто by sa najradšej schoval.

„Spočiatku som sa trochu bál, no nakoniec to bola celkom sranda. Už sa teším na budúci rok, ako sa budem smiať. : -)“

Marek, 1.E

Vítazi si odniesli túto veľkú tortu!

„Uchaľak sa mi páčil, až na program, v ktorom sme sa strápnili... a nepáčili sa mi naše uši, lebo boli hnedé...ale páčilo sa mi to, čo nám premietať, tie fotky.“

Katka, 1.F

„Je to tak, že najprv som strašne stresovala, pretože som počula nie práve najkrajšie názory na uchaľak, ale keď sme vstúpili do telocvične, všetka tréma opadla a nakoniec som sa dobre zabavila. Rozhodne by som si to zopakovala.“

Vii, 1.G

Na kolenách... To hovorí za všetko, nie?

Tak to napokon nebolo asi až také zlé, no nebola to ani prechádzka ružovým sadom. Možno, keby sa dal vrátiť čas, scény by vyzerali lepšie, a možno nie. Ale myslím si, že nikto by si to kvôli tomu zopakovať nechcel. Prváci už sú oficiálne študentmi GPHčka a starší sa s tým musia zmieriť. Všetkým želim veľa šťastia do ďalšieho štúdia! Pohov, rozchod!

Mícha

foto: Martin Lačný

Uši napokon skončili roztrhané na zemi.

„Noc lásky“

„Tak a už je to za nami.“ Túto vetu bolo po skončení tohtoročného Valentínskeho plesu počuť azda zo všetkých úst žiakov 3. E. Tí, ktorí to neviete, áno hádate správne, práve žiaci 3. E si tento rok na vlastnej koži vyskúšali, aký to je pocit ocitnúť sa v úlohe organizátora.

Prípravy

I keď sa možno zdá, že s takýmto plesom veľa starostí nemáte, verte mi, opak je pravdou. Za všetkým stoja predovšetkým žiaci, ktorí už niekoľko mesiacov pred plesom vybavovali všetky potrebné záležitosti. Od výzdoby, cez

Výzdoba sa niesla vo farbách fialiek

hlavný chod, program až po asi najočakávanejšie videá. Dni plné nervozity, nákupov, príprav či nakrúcania však nakoniec stáli za to. A tak sa v pamätný deň 10. februára 2012 mohli žiaci Gymnázia Pavla Horova spoločne zísť v Zlatom Bazante a vychutnať si večer plný lásky.

Show sa začína...

I keď oficiálny začiatok plesu bol naplánovaný na 16:00, program odštartoval niečo po 17:00. Ples sa začal príhovorom žiačky 3. E, po ktorom nasledoval príhovor pána zástupcu V. Čana. Potom sa

Moderátori večera a pán zástupca Čan

vedenia ujal moderátorský pár, ktorý nás sprevádzal počas celého večera. Po predjedle a hlavnom chode kultúrny program odštartoval súbor Slniečko so svojim tancom. Nasledoval prvý tanec večera - žiaci spoločne s profesormi. A konečne sa ukázalo, že aj naši profesori sa vedia zabávať.

Prvý profesorský tanec

Tanec v podaní súkromnej umeleckej školy Talent-um

Po tanečnom kole nám moderátori predstavili videá v podaní 3. E. Vyčuť sme si mohli aj krásne pesničky v podaní Betky Višňanskej a Lucky Vlaháčovej. Kultúrny zážitok nám taktiež spestrilo vystúpenie žiakov Súkromnej umeleckej školy Talent-um a ďalší tanec súboru Slniečko. Nasledovalo ďalšie tanečné kolo a očakávané vyhlásenie kráľovnej a kráľa plesu. Po vyhodnotení odbornou porotou sa mohli milému titulu tešiť Patrik Dulovič a Jana Serečunová zo IV. B, ktorým ešte raz srdečne blahoželáme.

Tanečný súbor Slniečko a ich uvítací tanec

Kráľ a kráľovná plesu

Odovzdávanie žezla

A že profesori sa nevedia zabávať

Na tanečnom parkete to rýchlo ožilo...

Lucka Vlaháčová a jej podanie piesne Titanium

A zábava stále pokračovala...

Očakávaná tombola

Tram-ta-ra-tá...

Nadišiel čas, keď sme sa myžiaci 3. E zišli a spoločne sme odovzdali to, čo sme celý rok chránili ako oko v hlave! S malou dušičkou sme odovzdali žezlo, v ktorom sme nechali kúsok seba. Pevne veríme, že budúca 3. E sa oňho bude starať aspoň tak ako my.

Po oficiálnom odovzdaní žezla nasledovala tombola. Tým, ktorí mali šťastie, gratulujeme, no a tí, čo také šťastie nemali...veď viete, nešťastie v hre, šťastie v láske.

Druhé tanečné vystúpenie súboru Slniečko

A poďakovanie triednej profesorky

Po kultúrnom programe nasledovala voľná zábava. Nesmieme zabudnúť na Dj Paula-G, ktorý nás celý večer sprevádzal, či na skvelého fotografa Ľuboša Tirpáka, ktorému vďačíme za nádherné fotky. Kto sa nestihol odfotiť vo fotobúdke, určite sa našiel na záberoch z tanečného parketu...kto hľadá nájde.

Na záver by som v mene celej 3. E, chcela poďakovať triednej profesorky E. Virágovej a tiež celému profesorskému zboru, ktorý bol veľmi ústretový. Vďaka patrí tiež K. Šiketovi, ktorý nám pomohol s videami, a všetkým našim sponzorom. Ďakujeme a už teraz sa tešíme na ďalší ples, milí druháci.

Ivik

Foto: Ľuboš Tirpák

Druhé spevácke číslo v podaní Betky Višňanskej

A nakoniec celá 3.E

SCHULBRÜCKE EUROPA

OKTÓBER 2011

Projekt Schulbrücke je jazykový projekt, do ktorého sa zapájajú každý rok nemčínari z 3.G triedy. Touto cestou si precvičujú a zdokonaľujú znalosti nemeckého jazyka priamo v Nemecku.

Ani my, tohtoroční tretiaci, sme nechceli túto možnosť premeškať, a tak sme na pozvanie odcestovali do nemeckého mesta Naumburg, približne 50 km od Lipska.

Po príchode do Naumburgu nás už očakával spoluorganizátor Thomas. Dorazili sme ako prví, teda aj my sme boli plní očakávania, kto s nami stráví nasledujúcich 9 dní. Projektu sa okrem nás zúčastnili aj Rumuni, Taliani, Poliaci a samozrejme Nemci, ale z viacerých regiónov, ako Thüringen alebo Nordrhein-Westfalen (Severné Porýnie-Vestfálsko).

Internacionálny bufet

Aby sa zlepšili naše znalosti a vznikli nové priateľstvá, ubytovali nás medzinárodne. Začiatky boli ťažké, pretože každý región má svoju špecifickú nemčinu, na ktorú sme

si museli najprv zvyknúť, aby sme si rozumeli. V nasledujúcich dňoch sme sa venovali ústrednej téme tohtoročného projektu s názvom Nation und Europa, teda sme sa zaoberali históriou a vývojom Európy až podnes.

Naše práce

Začínali sme prezentáciou našich krajín, na ktorú sme sa vopred pripravovali. Na ukážku slovenskej ale hlavne zemplínskej kultúry sme si priniesli aj kroj, vďaka ktorému prezentácia o Slovensku upútala najviac zo všetkých. Následne sme predviedli aj náš ľudový tanec Karičku, ktorá našich spolubývajúcich upútala natoľko, že sa ju chceli naučiť tancovať. Túto možnosť sme im aj poskytli. Ďalšou časťou prezentácie našej krajiny bol internacionálny bufet, kde každý priniesol jedlo alebo pochúťku typickú pre svoju vlasť. V tomto smere nás znovu nikto nepredbehol, pretože syrové korbáčiky,

Prezentácia Slovenska, karička

parenica a horalky sú nezdolateľné v porovnaní s talianskymi klobásami alebo rumunskými keksíkmi. Svojou prezentáciou sme všetkých zaujali, čo spôsobilo, že sa účastníci začali o Slovensko viac zaujímať, teda sme našu krajinu dali istým spôsobom do povedomia. V ďalších dňoch sme boli rozdelení do skupín, samozrejme medzinárodne, a venovali sme

sa danej problematike, ktorú nám prideli. Témy ako ekonómia, ekológia, ľudské práva alebo sloboda sme prezentovali už podľa takej formy, akú sme si zvolili. Spoznávali sme aj okolie Naumburgu, ako napríklad katedrálu, galériu a iné pamiatky.

Predposledný deň sme ako zaslúžený oddych celý deň strávili v Lipsku. Zo začiatku sme obzerali pamätihodnosti mesta a po prehliadke sme sa venovali nákupom, prechádzkam a taktiež obšírnejšiemu spoznávaniu okolia. Posledný večer sme trávili všetci spolu a postupne sa pripravovali na odchod a lúčili.

Všetci na toto podujatie radi spomíname a tešíme sa, pretože naša nemčina sa zlepšila.

Viera Rovňáková, 3.G

foto: autorka

Atmosféra viedenských vianočných trhov aj u nás...

Aj keď Vianoce a vianočná atmosféra sú už dávno za nami, trhy, ktoré sa na našej škole konali aj tento šk. rok, si musíme pripomenúť ešte raz. A to nielen kvôli všetkým tým dobrotám a darčekom, ktoré si žiaci mohli kúpiť, ale hlavne kvôli neopakovateľnej atmosfére. Tá vládla na našej škole dva dni pred sviatkami.

Tradícia vianočných trhov na GPH síce nie je veľmi dlhá, zato úspešná. Trhy sa konali po druhýkrát v dňoch 21. a 22. decembra a ohlasy naň boli len pozitívne. Organizovala ich predmetová

komisia nemeckého jazyka. Tohto roku ich zabezpečovala skupina štvrtákov pod vedením p. prof. Márie Ďurikovej a boli poňaté v klasickom duchu vianočných trhov vo Viedni.

Ich hlavnou myšlienkou bolo priniesť trochu tradície, typických vôní, chuti a vianočnej atmosféry aj do našej školy. Výber bol naozaj veľmi rozmanitý. Ponúkali sme varený punč, chutné klobásky, množstvo zákuskov a koláčikov, pečené jablká, varené gaštany, ale aj kreatívne výtvary našich študentov vhodné ako darčeky pod vianočný stromček. Od rána do popoludňajších hodín to na druhom poschodí jednoznačne žilo. Vianočná hudba a krásna výzdoba vyčarili

všetkým úsmev na perách a pocit, že Vianoce sú za dverami. A presne to bol náš zámer. Zabudnúť chvíľu na zhon a stres predsviatočného obdobia a spolu s kamarátmi si vychutnať čaro Vianoc na pôde našej školy.

Ak sa nám to podarilo, sme radi a dúfame, že aj po našom odchode bude táto milá tradícia zachovaná mladšími spolužiakmi.

kolektív 4.F a 4.D triedy
foto: autori

Filmwoche

Dokonalá technická spolupráca našich profesoriek -Mgr. Gubíkovej, Mgr. Hajdukovej
Výsledkom bolo prehrávanie obrazu na jednom z počítačov a zvuku na druhom. :)

„Ano, o chvíľku to referovanie obsahu ukončíme prekvapivým záverom“, pomyslí si Natália a potmehútsky sa usmeje.

Nemčina nás prenasledovala všade. Ešte aj v posteli nás našla a my sme pripravovali prezentácie na nasledujúci deň.

Ranná „zamotávacia“ rozcvička. Prijemné a vtipné spestrenie každého rána prežitého na Energetiku.

Boli chvíle, keď sme sa dostali do veku „tichých týždňov nemčiny“ a protestovali sme proti nej. Aj nápismi na tričkách, ktoré sú všetky v angličtine :).

Sústredené pohľady.....nemčina, nemčina a nemčina :)

Tagesbuch- denná kniha nášho pobytu v hoteli, samozrejme, každé slovíčko, každá kresba, každá čiarka mali byť po nemecky :)

„Dajme hlavy dohromady a možno z toho niečo bude“, názor vždy pozitívne naladenej Katky.

Útek! Niektorých to premohlo a pokúsili sa o návrat domov :) (Reálne je táto fotografia z hranej scény, v ktorej išlo o policajnú akciu, takže uteká „zlodej“ :)

„Tvár sa múdro, stačí sa tváriť múdro!“ :)

Bez slovníka ani na krok :)

Prezentácia scénok bola obľúbenou úlohou celého týždňa. Nemecko-slovensko-rómsky sa dá vysvetliť všetko a stále.

Naše „masky“ počas plnenia jednej z úloh. Situačná komika je predsa niečo pre nás :).

Nie, nedospeli sme do štádia, že sme zelení od závisti, že niekto uhádol to slovíčko skôr ako ja. Aj takto rafinovane a zábavne vyzerala naša príprava projektov k jednému z filmov.

Večerná grilovačka. Po slovensky, podotýkam

Posilnenie pred ďalšími zadaniami, ktoré určite prídu :)

Slávka Čeklovská, 4.G

Sprachwoche

Aj po nemecky nám chutí

Verstehen Sie?

Naša ranná rozčvička

Platené voľno

V plnom nasadení

Pán Hensen tak, ako ho (ne)poznáme

Spoznávacia hra Zipp – Zapp

Tu sa pracuje

Záverečné spoločné foto

Tomáš Šándor, 3.G

Kto má ruštinu v malíčku?

Poznám dievča, ktoré sa týmto môže popýšiť. Je to Nina Žolnová z 2.G. Už viackrát reprezentovala našu školu na olympiáde ruského jazyka, kde dosahovala skvelé výsledky. A nielen to. Viac sa dozviete v rozhovore.

K: „Nina, ako dlho sa už učíš ruštinu?“

N. Ž.: „Ruštinu sa učím už deviaty rok.“

K: „Ako si sa dostala k ruštine?“

N. Ž.: Keď sme si na základnej škole mohli vybrať medzi nemčinou a ruštinou, vybrala som si ruštinu, najmä preto, že je jednoduchšia.“

K: „Kedy si bola na svojej prvej olympiáde? Spomínaš si aj na jej priebeh?“

N. Ž.: Na svojej prvej olympiáde som bola v piatom ročníku. Pamätám si na to iba matne, ale bolo to prvý aj poslednýkrát, keď som pred olympiádou nestresovala. :)“

K: „V čom je olympiáda z ruštiny náročnejšia ako olympiády z iných jazykov?“

N. Ž.: Táto olympiáda je náročnejšia najmä v tom, že sa musím učiť aj kultrológiu, napr. o ruských osobnostiach, folklóre a pod.“

K: „Aký je tvoj najväčší úspech?“

N. Ž.: Najväčším úspechom je určite medzinárodné kolo ruskej olympiády, ktoré sa konalo v Moskve. Získala som zlatú medailu.“

K: „Nina, ty sa taktiež zúčastňuješ aj rôznych recitačných súťaží, či už

v slovenskom alebo ruskom jazyku. Aké úspechy máš v tejto oblasti?“

N. Ž.: „Každoročne sa zúčastňujem napríklad celoslovenského kola recitácie v ruštine.“

K: „Čo robíš rada vo svojom voľnom čase?“

N. Ž.: „Rada pozerám filmy a seriály (k mojim obľúbeným patrí napríklad The Big Bang Theory) a taktiež rada surfujem na internete a hrám počítačové hry.“

K: „A posledná otázka, čo by si rada robila v budúcnosti?“

N. Ž.: „Rada by som pracovala v nejakom technologickom centre a vyvíjala rôzne zariadenia. Ale to je len taký sen :)“

Ivs

foto: autorka

VNÚTORNÉ NAPLNENIE

alebo

NA LODI DO RAJSKEJ ZÁHRADY...!

Drahí čitatelia, je tu článok, v ktorom vás oboznámim s niekým, kto je v našej škole nový. Nemôžete ho prehliadnuť a iste si ho po pár hodinách umenia a kultúry obľúbite. Iste, možno sa budete smiať aj pri čítaní jeho odpovedí, ale on sám povedal, že je si toho vedomý, ale neprekáža mu to, pretože smiech je zdravý. Dámy a páni, pán profesor Juraj Štunda.

K: „Kde ste učili pred príchodom na našu školu?“

J. Š.: „Učil som na Gymnázium Metodová v Bratislave, asi dva a pol roka. Tam bola škola vlastne z dvoch budov, v jednej bolo bilingválne gymnázium a v druhej klasickej 1-4.“

K: „Ak by ste našu školu mohli porovnať s tou bratislavskou...?“

J. Š.: „Tu je dosť veľké zastúpenie žiakov na tieto zemľínske pomery, to som bol prekvapený, keď som sem prišiel. Vrámci klasickej sekcie 1.-4. na gymnázium v Bratislave boli aj triedy, ktoré mali oveľa väčší problém so správaním ako tu. Tam bol problém hlavne s mobilmi na hodine a tiež s drzým správaním. Tu sú tiež študenti, ktorí majú talent a správajú sa na rovnakej úrovni ako tí na bilingválnej sekcii na bratislavskom gymnázium.“

K: „Čím vás vedia naši študenti najviac prekvapiť?“

J. Š.: „Najviac? Asi otázkami mimo témy, keď sa na hodine spýtajú niečo, čo má často až osobný charakter. Tiež, keď žiak nepočúva a potom vyhlási niečo úplne mimo, od vecí. Ale aspoň je to vtipné.“

K: „Aká je tu vaša obľúbená trieda?“

J. Š.: „No... 4.G, 4. F, 4. A... A samozrejme 1. C. (smiech) Ale tých by bolo veľa...“

K: „Čo vás viedlo k povolaniu učiteľa?“

J. Š.: „Bol to pocit akéhosi vnútorného naplnenia, prehovor ducha k študentom, a celkovo istej osvety v rámci tohto kultúrneho nihilu.“

K: „Ako si predstavujete seba v budúcnosti?“

J. Š.: „Na lodi v spoločnosti správnych ľudí, unášaný tým správnym prúdom do rajskej zátoky.“

K: „Kedy a ako sa vyvinul váš vzťah k umeniu?“

J. Š.: „To bolo už úplne od detstva, kedy som pociťoval jemné nuansy života navôkol. Už ako dieťa som rád modeloval, kreslil a v tej poetickej podobe zo mňa vychrlila tvorba na vysokej škole. Vtedy sa odohral ten spúšťač...asi v treťom alebo štvrtom ročníku. Od vtedy som rád za každé kopnutie múzou.“

K: „Odkiaľ čerpáte inšpiráciu na písanie takých pekných básní?“

J. Š.: „Sú to vlastne moje reálne zážitky, svet snov, fantázie, niekedy priam také meditatívne zahĺbenie sa do svojho vnútra.“

TO BY STE SA SMIALI, RADŠEJ SI TO NECHÁM PRE SEBA.

Kolektív 1. C si nemohol odpustiť svoje otázky. Ako som očakávala, pán profesor nimi zostal trochu zaskočený, ale nenechal sa zahanbiť. Na všetko má výtýžňu odpoveď.

K: „Máte nejakú slabosť?“

J. Š.: „Slabosti sú zrkadlom našej malosti. A tie malosti si nechám radšej pre seba.“ (smiech)

K: „Podľa akého vzoru sa obliekate?“

J. Š.: „Nemám nijaký vzor, snažím sa byť sám sebou, mám rád takú príjemnú eleganciu, ak môžem tak povedať, taký uvoľnený štýl.“

K: „Všimli sme si, že máte pestrý re-

K: „Čo rád robíte vo voľnom čase?“

J. Š.: „Rád si prečítam dobrú knihu, pozriem dobrý film, spím, venujem sa svojim priateľom, zachytávajúc čarovné momenty života – tých je málo, ale keď prídu, stoja za to.“

K: „Akú hudbu počúvate?“

J. Š.: „Mám rád 80. a 90. roky, Depeche Mode – bol som aj na ich koncerte, mám rád aj živú hudbu, takú pokojnú. A z tých slovenských Paľo Habera, Tublatanka, z českých určite Lucie... To závisí od nálady.“

pertoár šálov. Majú pre vás šály nejaký osobitý charakter, nejaký symboliku?“

J. Š.: „No, tak v zime nosím šály, lebo ich mám proste rád a tiež sú pre mňa ochranou na krk.“

K: „Aký je váš názor na kontroverzného rappera Rytmusa?“

J. Š.: „To... No coment.“

Micha

Profesori študentmi

...hneď v prvý školský deň zažila šok!

Vraví sa, že človek sa vždy rád vracia na miesta, ktoré mu do života niečo dali. Na miesta, na ktoré má príjemné spomienky. Tentoraz sa na naše gymnázium, ale už ako profesorka, vrátila bývalá študentka GPH, profesorka nemeckého jazyka, Mgr. Žofia Žalúdková. : -)

K: „Prvá otázka bude patriť Vašej základnej škole. Ktorú školu ste navštevovali a aké spomienky na ňu máte?“

Ž. Ž. „Navštevovala som 4. ZŠ, veľmi sa mi do nej nechcelo chodiť, lebo bola dosť ďaleko od môjho bydliska. Bývala som na Sídlisku východ. Nejaké extra spomienky na ZŠ nemám.“

K: „Ktorú strednú školu ste navštevovali a ako ste sa tam cítili?“

Ž. Ž. „Chodila som na GPH, ako prváčka som hneď v prvý školský deň zažila šok, keď nám triedna ukázala našu triedu. Dobré si to pamätám, bola to trieda na „kamčatke“, keď som sa pozrela von oknom, tak som videla pneumatiky áut, mala som pocit, že som v nejakom bunkri a namiesto umývadla sme mali v rohu taký veľký červený lavór. Našťastie sme túto triedu mali len rok.“

K: „Akou ste boli študentkou?“

Ž. Ž. „Akou som bola študentkou? Čo sa týka prospechu, tak som bola skoro vždy vyznamenaná, raz som mala na vysvedčení sólovku 3, ale nijak tragicky som to nebrala. Čo sa týka správania, tak by som skonštatovala, že som sa snažila poslúchať, občas sa mi to aj podarilo.“ : -)

K: „Aký ste mali vzťah k predmetom, ktoré teraz učíte?“

Ž. Ž. „Vyučujem nemčinu a nemčina ma bavila aj na strednej, bol to môj najobľúbenejší predmet.“

K: „Poviete nám nejakú pikoštu z Vašich školských lavíc?“

Ž. Ž. „No si pamätám, že sme písali z jedného predmetu písomku a mala som z tej písomky 2, v klasifikačnom som

už mala 1 a 2, nechcela som mať dve 2 a jednu 1, tak keď vyučujúca zapisovala známky z písomky, tak som namiesto 2 nadiktovala 1, ale urobila som to len raz a viem, že som sa potom bála, že sa na to pride.“

K: „Čo sa Vám páči a čo nepáči na dnešných študentoch?“

Ž. Ž. „Na niektorých študentoch sa mi nepáči, že sú dosť leniví, že nie veľmi s ochotou využívajú možnosti, ktoré im škola ponúka. Páči sa mi to, že sú

empatickí.“

K: „Keďže bol prednávkou Valentin, čo Vaše školské lásky?“

Ž. Ž. „Keď som chodila na GPH, tak sa mi páčil jeden vyučujúci, ale nebudem ho menovať, lebo ešte pôsobí na škole.“

Pani profesorka veľmi pekne ďakujem za rozhovor a prajem veľa úspechov a pevné nervy :)

Nessi

foto: FB, internet

7 profesorských naj

...neučil som sa, lebo som sa učil na iný predmet

V tejto rubrike zisťujeme, ako sa navzájom poznajú profesori, ktorí učia rovnaký predmet. No tentoraz urobíme výnimku. Rozhodla som sa „vyspovedať“ pani profesorku Violu Želinskú a zároveň som zistila, ako ju pozná jej kolegyňa a zároveň priateľka pani profesorka Helena Andreeva.

Takto odpovedala pani profesorka V. Želinská:

V. Ž.: „Jednoznačne fyziku.“

K: „Keďže učíte aj dejepis, moja prvá otázka sa bude týkať práve tohto predmetu. Ktoré historické obdobie je vaše najobľúbenejšie a prečo?“

V. Ž.: „Moje najobľúbenejšie sú revolúcie, pretože sú vzrušujúce.“

K: „Najkrajšie miesto, ktoré ste navštívili?“

V. Ž.: Bude to asi Francúzska riviéra, na ktorej sme boli zo školy pred rokom.“

K: „Ktorý predmet v škole ste najviac „flákali.“

K: „Akú výhovorku študenta nikdy netolerujete?“

V. Ž.: „... neučil som sa, lebo som sa učil na iný predmet.“

K: „Váš najobľúbenejší deň v týždni?“

V. Ž.: „Piatok poobede :).“

K: „Aký program v televízii si najradšej pozriete, keď ste sama?“

V. Ž.: „Nejaký banálny romanticko-historický film.“

K: „Čie číslo najčastejšie vytáčate?“

V. Ž.: „Manželovo, dcérine a číslo Hele-ny Andreevy. :)“

A teraz odpovede pani profesorky H. Andreevy:

K: „Ktoré obdobie z dejín má pani profesorka najradšej?“

H. A.: „Protihabsburské povstania – František Rákoci a 2. svetová vojna.“

K: „Ktoré je najkrajšie miesto, ktoré pani profesorka navštívila?“

H. A.: „Určite Francúzska riviéra a Spojené štáty americké.“

K: „Ktorý predmet v škole pani profesorka najviac „flákala?“

H. A.: „Žiadny, bola vzorná žiačka a navyše krásne písala.“

K: „Ktorú výhovorku študenta pani profesorka nikdy neakceptuje?“

H. A.: „Neviem, ktorú konkrétne, ale neakceptuje flákanie. Potom dá päťku a nič s ňou nepohne.“

K: „Najobľúbenejší deň v týždni pani profesorky?“

H. A.: „Piatok, pretože sa môže večer naplno venovať manželovi, psíkovi, novinám, knihám...“

K: „Program v televízii, ktorý si pani profesorka najradšej pozrie, keď je sama?“

H. A.: „Šeherezáda alebo Sultán, ale to len kvôli histórii. A ešte dokumenty o histórii.“

K: „Čie číslo pani profesorka najčastejšie vytáča?“

H. A.: „No, nie je to len moje :). Na prvom mieste je manžel, potom dcéra, potom priatelia. Aj my si často voláme, vtedy mi často dá k telefónu Badyho, svojho psíka.“

Obom pani profesorkám ďakujem za ich ochotu a čas. :)

Ivs
foto: archív V. Ž.

Hádaj, kto som... „Učiť-to mi asi bolo súdené.“

Opäť prichádzame s najtajomnejšou rubrikou v Kockách. Na moje otázky odpovedala pani profesorka, ktorá na našej škole už nejaký ten čas učí. Napoviem, učí angličtinu a nemčinu. Uhádnete, kto je to? :)

K: „Ako dlho už učíte na našej škole?“

???: „Na tejto škole učím už 15 rokov.“

K: „Prečo ste sa rozhodli učiť?“

???: „Vždy sa mi páčila práca s ľuďmi a už na základnej škole mi povedala moja matematikárka (dnes riaditeľka), že určite budem učiteľkou. A stalo sa, asi mi to bolo súdené, lebo takýto zámer som nemala.“

K: „Prečo učíte práve angličtinu a nemčinu?“

???: „V čase, keď som končila gymnázium, „leteli“ cudzie jazyky. Nemčina ma veľmi bavila, na angličtinu som chodila súkromne, a tak som sa rozhodla pre túto kombináciu.“

K: „Spomínate si na nejaký vtipný zážitok, ktorý sa Vám počas učenia na našej škole stal?“

???: Boli sme s kolegyňou na školskom výlete so žiakmi v Lipovciach. Je tam pekná príroda, tak sme sa šli prejsť a keď sme sa vracali, na ceste sa objavil pes, ktorý vyzeral veľmi nebezpečne a bol skutočne zúrivý. Ohrozoval mňa aj kolegyňu. To, ako sa ho žiaci snažili odlákať a aké sme my boli vystrašené, mi dnes vyvoláva úsmev na tvári, aj keď vtedy mi všetko jedno nebolo. Našťastie sa všetko dobre skončilo.“

K: „Máte nejaké vysnívané miesto, ktoré by ste rada navštívili?“

???: „Každé miesto, ktoré som doteraz navštívila, na mňa nejakým spôsobom zapôsobil a zanechalo osobitý dojem. Myslím, že je veľa miest, ktoré by som chcela navštíviť, lebo všade objavíte niečo nové a veľa sa naučíte. Vysnívané miesto nemám, ale rada by som precesto-

vala Anglicko.“

K: „Spomínate si na svoje školské roky?“

???: „Áno a veľmi rada. Sú to najkrajšie roky v živote – bezstarostné, plné zábavy a srandy, dobrých a veselých kamarátov a kamarátok. Vďaka tomu, že učím na GPH si stále tie svoje pripomínam.“

K: „Pamätáte si aj na svoj program na stužkovej?“

???: „Nie detailne, ale pamätám si, že v ňom bola scénka, spev, tanec a ľudoví rozprávači.“

Ďakujem pani profesorky za rozhovor a vás sa pýtam: spoznali ste ju?

IVS

foto: archív BR

Zachráňme hrad nad dedinou Vinné!

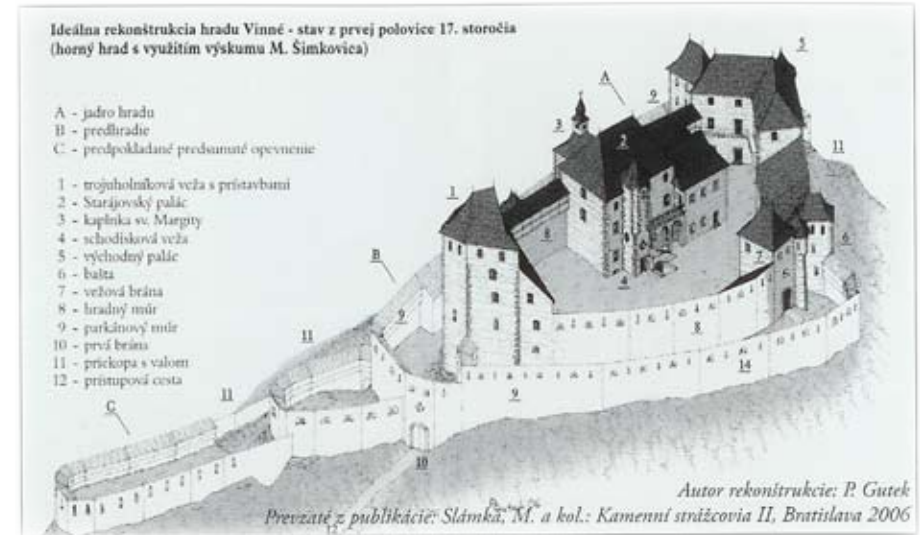
V roku 2011 vzniklo občianske združenie Zemplínsko-užská hradná cesta. Združenie si dalo za cieľ zachrániť hrad nad dedinou Vinné. Členmi a priaznivcami spoločenstva sú aj niekoľkí žiaci našej školy a učiteľia Matej Starják a Anton Michalka.

Prostredníctvom článku chceme informovať všetkých vás, študentov a učiteľov, o našej práci v prospech hradu a motivovať vás. Pridajte sa k nám!

O dejinách hradu iba stručne. Postavili ho na prelome 13. a 14. storočia. Vlastnili ho šľachtici z Michaloviec (Nagymihályi de Nagymihály). Bol útočiskom v čase nebezpečenstiev, hospodárskym centrom kraja v okolí Michaloviec, kontroloval viaceré obchodné cesty, ktoré vedú týmto krajom. Nanešťastie bol ľahko dobytý. Nemal studňu. Naposledy sa stal útočiskom odbojnej šľachty počas povstania Františka II. Rákocziho. Po roku 1715 bol z rozhodnutia uhorského snemu čiastočne zničený a odvtedy chátra. Napriek tomu panstvo ešte v 19. storočí využívalo hradné pivnice ako sklad vína.

Čo si však predstavíme, keď povieme zachráňme hrad? Naše spoločenstvo sa snaží najmä zachovať súčasný stav zrúcaniny tak, aby sa ďalej nerozpadala. O čosi smelší je plán čiastočne zobytniť prízemie hradného paláca tak, aby slúžil ľuďom, turistom, verejnosti ako miesto, kde sa schovávajú v nepriaznivom čase, alebo ako nocľah počas výletov a stanovačiek. Mládeži, žiakom a študentom a ku potrebám vyučovania dejepisu na našej aj iných školách môže hrad slúžiť ako miesto oživej histórie, improvizované múzeum, škola remesiel a remeselných zručností.

Naše združenie sa snaží odlíšiť od iných „hradárov“ a zaujať verejnosť aj tým, že sme sa rozhodli hrad zachraňovať prostredníctvom tradičných remesiel a v dobovom, akoby stredovekom oblečení. Remeslá a remeselné zručnosti sú súčasťou nášho spoločného duchovného dedičstva. Dnes bohužiaľ upadajú, strácajú sa z pamäti. Chceme ich oživiť aj preto, lebo sú energeticky nenáročné a šetrné voči prírode. Kostýmy sú vizuálne lákavé, spedia prostredie hradu, pripomenú dávno zašlé časy.

Hrad nad dedinou Vinné je plný tajomstiev a nezodpovedaných otázok. Preto sme sa v roku 2012 zapojili do projektu Ministerstva kultúry Slovenskej republiky, Obnovme si svoj dom. Uskutočnime prvý odborný archeologický výskum. Na hrade sa určite nachádzajú viaceré podzemné priestory, ktoré našim očiam ukryl čas a rozvaliny. Radi by sme ich znova objavili. Pripomeňme si starodávnu poveru o tajnej chodbe z hradu do dediny Vinné, či dokonca až do Michaloviec. Čo ak je na tejto povesti kúsok pravdy?

Do záchrany hradu zapojíme aj niekoľko šikovných nezamestnaných ľudí. Najväčšia časť práce však leží na dobrovoľníkoch a nadšencoch. V minulom školskom roku nám na hrade veľmi pomohli žiaci dnešnej IV. F, trieda pani profesorky Heleny Andreevy. Za to sme im veľmi vďační. Členmi a pomocníkmi nášho spoločenstva sú aj žiaci a žiačky Diana Zarembová, David Vartáš, David Mikuš, Andrea Stričiková, Pavol Hirjak, Petra Hladíková, Rebeka Markovičová, Dominika Nagyová, Alica Pakánová a iní. Práca na hrade ich zaujala. Opýtajte sa ich!

Boli by sme veľmi radi, keby ste sa k nám pridali viacerí. Hradárstvo vám ponúka možnosť spoznať nových kamarátov, naučiť sa nové veci. Ušijete si svoj prvý historický kostým, priučíte sa základom niektorých remesiel, ak budete mať chuť a trpezlivosť spoznáte aj viac než len základy historických bojových zručností. Možno sa stanete aj členmi hradnej bojovej jednotky, ktorú organizuje ďalší člen nášho spoločenstva, bývalý žiak našej školy Patrik Cimprich. To všetko je dnes naporúdzi tým, ktorých zaujme myšlienka ZACHRÁŇME HRAD NAD DEDINOU VINNÉ!

Anton Michalka
foto: autor

Pohľad do budúcnosti...

...konkrétnejšie do budúcnosti Kociek. A úprimne, nevidím to veľmi ružovo. Ale k veci.

Náš časopis vychádza už od roku 1995. Za ten čas sa na jeho stránkach premlelo veľa tém, boli ponúknuté rozhovory s profesormi aj študentmi, mohli ste lúštiť tajničky, zapojiť sa do súťaží a k tomu omnoho, omnoho viac. Na tomto všetkom sa od začiatku podieľalo veľa šikovných redaktorov, ktorí sa vám vždy snažili (a aj teraz sa snažia) priniesť vám tie najzaujímavejšie články a ktorí sa vždy tešili, keď ste čítali a chválili ich prácu.

V poslednom čase na našu hlavu hádzate dosť kritiky. A keďže akcia vyvoláva reakciu, vybrala som pár vašich kritických postrehov, na ktoré chceme reagovať. A, ak sa dá, vyhovieť vám.

Na čo sa sťažujete asi najviac, je farebnosť, resp. nefarebnosť Kociek. Nuž, uznávame, že farebné Kocky by boli cool, ale nemáme tú možnosť, nerátajúc to, že by to zdvihlo celkovú cenu. Pokiaľ chcete farebné Kocky, môžete ich nájsť na webe našej školy.

Taktiež vám prekáža nepravidelnosť vydávania Kociek. Nuž, ako je napísané na obálke, sme občasník, a keďže sa z času na čas objaví „uhorková sezóna“, vtedy sa nám dátum vydania časopisu oddiali.

Ďalej máte pripomienky k cene časopisu. Pozrime sa na to objektívne, každé Kocky sa skladajú približne zo 70 strán, ktoré sú plné rozhovorov a článkov.

Ďalej si k tomu pripočítajte náklady na tlač. A ako bolo uvedené vyššie, Kocky sú občasníkom, vychádzame 2-3 krát v školskom roku. Myslím, že 0.50 € je tak akurát.

No máme tu aj ďalší problém a ten sa týka vás, našich čitateľov. Čoraz viac si všimam, že Kocky síce máte radi a aj si ich prečítate, resp. prelistujete, ale nekúpite si ich. Kúpi si ich zopár jedincov, jeden alebo dvaja z triedy a popožičiavate si ich.

Dostali sme preto nápad, aby sa v každom čísle nachádzal nejaký kupón, možno niečo ako „Druhá šanca“, aby sme zvýšili predaj. Zatiaľ je to však vo fáze konzultovania.

Taktiež sme rozmýšľali nad tým, že Kocky sa budú predávať na jednom stálom stanovišti, kde si ich budete môcť zakúpiť.

Tak, to by bolo asi všetko. Všetkým tým, čo to vydržali čítať až do konca, by som chcela ešte povedať, že sa budeme aj naďalej snažiť o to, aby ste na stránkach Kociek našli vždy to, čo vás zaujíma a aby ste ich čítali s radosťou od prvého slova až po posledné.

Ivs

Národné porovnávacie skúšky / NPS/

V tomto školskom roku sa naša škola stala testovacím centrom pre Národné porovnávacie skúšky, ktoré poskytuje a riadi s položnosť SCIO so sídlom v Prahe.

Prečo sa majú študenti zaujímať o NPS ?

Národné porovnávacie skúšky sú prostriedkom, ako sa dostať na vysokú školu. Na základe jednej skúšky môžu byť študenti prijatí na niekoľko desiatok fakúlt po celej Českej republike a na 7 fakúlt na Slovensku. Pre niektoré fakulty je účasť na NPS povinná, iné prijímu študentov na základe dobrého výsledku. Zoznam všetkých fakúlt nájdete na adrese : www.scio.cz

Aké testy v rámci NPS možno v súčasnosti využiť?

Všeobecné študijné predpoklady (VŠP) – v slovenskom jazyku

Matematika – v slovenskom jazyku

Cudzí jazyk (angličtina, nemčina, francúzština, španielčina)

Základy spoločenských vied (náuka o spoločnosti) – v súčasnosti len v češtine

Prírodné vedy – v súčasnosti len v češtine

Kedy sa budú testy konať na našej škole ?

Termín	Dátum	Uzavierka	Predmety
NSZ - 4. termín	31. 3. 2012	17.3.2012	OSP Z / OSP R, ZSV, Mat, Bi, VŠP
NSZ - 5. termín	28. 4. 2012	12.4.2012	OSP Z / OSP R, ZSV, Bi, VŠP, Aj/Nj
NSZ - 6. termín	26. 5. 2012	10.5.2012	OSP Z / OSP R, ZSV

Aké sú ceny za jednotlivé testy?

Ceny a platby	Mini	Standard	Komplet
OSP Základné, VŠP	401,- Kč	499,- Kč	698,- Kč
OSP Rozšírené	439,- Kč	568,- Kč	748,- Kč
ZSV	401,- Kč	499,- Kč	698,- Kč
Matematika	401,- Kč	499,- Kč	698,- Kč
Biológia	401,- Kč	499,- Kč	x
Anglický / nemecký jazyk	459,- Kč	499,- Kč	x

Ako sa môže študent prihlásiť na testy ?

Pred podaním prvej prihlášky (objednávky) na skúšku v rámci NPS je študent povinný registrovať sa v internetovom obchode na webovej adrese www.scio.cz/nsz. Registrácia je nevyhnutnou podmienkou pre to, aby študent mohol obsluhovať svoj osobný profil, prihlasovať sa záväzne na NPS a prípadne robiť objednávky ďalších služieb.

Na skúšku/skúšky v rámci NPS je možné sa štandardne prihlásiť najneskôr do uzávierky prihlášok každého z termínov NPS zverejnených na www.scio.cz/nsz. Je možné tak urobiť prostredníctvom elektronického obchodu na stránkach www.scio.cz/nsz alebo telefonicky prostredníctvom zákazníckeho servisu spoločnosti Scio (tel. +420 234 705 555). Uzávierky príjmu prihlášok jednotlivých termínov NPS sú stanovené minimálne 15 dní pred konaním skúšky.

O priebehu skúšky v rámci NPS bude účastník NPS informovaný prostredníctvom dokumentu „Informácie o priebehu NPS“. Účastník tento dokument dostane spoločne s pozvánkou na NPS. Priebeh skúšky NPS je vopred definovaný a je pre všetkých účastníkov úplne zhodný.

Bližšie informácie súvisiace s testami Vám poskytne Mgr. M. Ďuríková, koordinátor testov

foto: internet

QUO VADIS

Po úspešných muzikáloch František z Assisi (odohrával sa v stredoveku) a Mária Antoinetta (obdobie novoveku) prichádza po dvoch rokoch prešovské divadlo Jonáša Záborského s ďalším atraktívnym muzikálovým titulom, tentoraz z obdobia antiky.

Ani na tomto predstavení nesmeli žiaci našej školy chýbať!

Tentokrát to bol pôvodný slovenský muzikál na motívy románovej historickej fikcie nositeľa Nobelovej ceny Henryka Sienkiewicza z čias starovekého Ríma- Quo Vadis.

Ako sa hovorí „koľko ľudí, toľko chutí“. No v tomto prípade tento muzikál zdvihol všetkých nadšencov zo sedadiel divadla Jonáša Záborského v Prešove na zaslúžený standing ovation.

Romantický príbeh lásky rímskeho vojaka Marcusa Viniciusa a kresťanky Lígie sa odohráva v antickom Ríme v čase vlády cisára Nera. Je to svet starovekého Ríma, kde mocenské a ľudské princípy sa konfrontujú v tragickom strete s novou duchovnou silou kresťanstva. No osud tejto civilizácie režisér Martin Kákoš a asistent réžie Milan Gerjak fascinujúco premietli do podoby historického

muzikálu. Spevoherci v hviezdnom obsadení ohúrovali svojimi excelentnými výkonmi, ktoré možno neraz vtlačili ľuďom slzy do očí. Vynikajúci boli aj tanečníci, ktorí svojimi kreáciami boli ozdobou tohoto muzikálu. Zaujímavé boli takisto kulisy s ohňom, bravúrna tanečná scéna ale aj hýrivé hostiny v paláci pološialeného cisára Nera. Ohromujúcou scénou bolo aj predvedenie cirkusu, v ktorom levy roztrhali kresťanov. Herci sa do muzikálovej role tak vžili, že postavy boli neuveriteľne autentické.

Tým, ktorí sa rozhodnú pozrieť si toto predstavenie, prajem krásny umelecký zážitok.

Ivik
foto: internet

POPCORN

Najočakávanejšie filmy roka 2012

2011 bol rokom alternatívnych, umeleckých filmov. Nie každý divák si vedel prísť na svoje.

Napríklad film *The Tree of Life* (Strom života) vyhral Zlatú palmu na najprestížnejšom filmovom festivale v Cannes, no americkí diváci po zahliadnutí pýtali späť vstupné. Potom tu máme kritikmi vychvaľovaný, oscarový film *The Artist* - nemý, čiernobiely film, ktorý valcuje konkurenciu na plnej čiare. Mohol by som pokračovať filmami ako je *Drive* alebo *Tinker Tailor Soldier Spy*. Táto výnimočná filmová sezóna sa zavŕšila 26. februára udeľovaním Oscarov.

Presuňme sa o čosi dopredu a nahliadnime do sveta filmov v nasledujúcom roku, ktorý vyzerá byť omnoho akčnejší. 2012 má byť rok plný dlho-očakávaných filmov. Pozrime sa na tri filmy rôznych filmových žánrov, ktoré sú jedny z najočakávanejších snímkov:

Brave (Neskrotná)

Čo by to bol za rok, keby nevyšiel aspoň jeden dobrý animovaný film. *Brave* je 13. celovečerný film od spoločnosti Pixar, o ktorej platí pravidlo, že do čoho sa pustia, to sa oplatí vidieť.

Príbeh sa odohráva v bájných časoch nehostinného Škótska. Princezná Merida (mimochodom, prvýkrát štúdio Pixar dosadilo za hlavnú postavu dievča) je zručná

lukostrelkyňa, ale aj vzdorovitá dcéra, ktorá si razí životom nebezpečnú cestu. Merida sa postaví proti zvykom jej národa, čo vyvolá v kráľovstve chaos a rozbroje. Pokiaľ chce dať veci do poriadku, musí čeliť kliatke a života-ohrozujúcemu riziku.

Vzoprieť sa tradícii, nepriaznivému osudu a krvilačnej bestii si vyžaduje skutočnú odvahu. „Keď je pred nami ťažká skúška, je to jediná vec, ktorú musíme mať... (odvaha).“

The Hobbit: An Unexpected Journey (Hobit: neočakávaná cesta)

V rokoch 2001-2003 vyšlo mimoriadne úspešná filmová trilógia *The Lord of the Rings* (Pán prsteňov), ktorá dokopy získala až 17 Oscarov. Dnes už však málokto však vie, že úspech Pána prsteňov predchádzala kniha *Hobit*, ktorá je 4. najpredávanejšia kniha v histórii. Tvorcovia filmovej trilógie sa dlhší čas snažili sfilmovať aj knihu *Hobit*, no zdržali ich právne spory. Po rokoch čakania, konečne prichádza film *The Hobbit*, ktorý je z praktických dôvodov rozdelený na dva diely.

Hobiti sú obyčajní roľníci žijúci v pokojnom kraji. Ignorujú svet „veľkých ľudí“ možno práve preto, lebo chcú byť ignorovaní. Dobrodruhov by ste medzi nimi márne hľadali. Majú radi pokoj, mier a kúsok dobre opracovanej pôdy. Avšak v živote jedného z nich sa táto klasická predstava naruší. Nič netušiaceho hobita Bilba navštívil nečakaný hosť, čarodejník Gandalf, čo bolo vždy predzvesťou neobyčajného dobrodružstva. Gandalf hľadal spoločníka k družine 12-tich trpaslíkov na čele s kráľom Thorinom. Vydali sa pomstiť smrť ich dávneho kráľa (Thorinovho starého otca) a získať späť kráľovstvo, ktoré zničil drak Smaug. Bilbo sa (z veľkej časti nedobrovoľne) pridal k výprave, na ktorej nenašiel len dobrodružstvo, ale aj čosi malé-nevinné, čo natrvalo zmenilo jeho život, ba dokonca históriu celej Stredozeme.

Bilbo hovorí Gandalfovi: „...nikdy si mi nesľúbil, že sa vrátim späť.“ Gandalf: „Nie? Určite som ti to sľúbil, ale nevrátiš sa taký istý, aký si odišiel.“

The Dark Knight Rises (Temný rytier povstáva)

Dnes už niet pochýb, že aj z komixového príbehu sa môže stať kvalitný film. Christopher Nolan (tvorca filmu Inception) to dokázal s legendárnym hrdinom, Batmanom. Prvýkrát v roku 2005 filmom Batman begins (Batman začína). Na druhý diel The Dark Knight (Temný rytier) z roku 2008 si možno ešte spomínate, aký úspech zožal oscarový herecký výkon Heatha Ledgera, ktorý zahral Jokera. Aj keď Nolanov pôvodný zámer nebolo vytvoriť trilógiu, predsa prichádza tretí, záverečný film The Dark Knight Rises (Temný rytier povstáva). Epické zavŕšenie trilógie o temnom rytierovi zaujalo natoľko, že sa stal najvyhľadávanejším filmom na webe imdb.com (celosvetová databáza filmov) za posledné desaťročie. Minulého roku dokonca získalo ocenenie za najočakávanejší film. The Dark Knight Rises pokladám za najväčšiu filmovú udalosť roka.

Keby sme si mali zhrnúť, čo vlastne vieme o deji, zistili by sme, že vieme veľmi málo. Scenár je snáď najstráženejšia vec v celom projekte. O tom, ako sa film skončí, vie len zopár ľudí. Nolan však prezradil, že príbeh sa odohráva až 8 rokov po filme The Dark Knight. Batman bol nútený opustiť mesto Gotham, pretože ho prenasledovala polícia. Verejnosť ho pokladá skôr za vraha ako hrdinu. Vracia sa však z dvoch dôvodov: aby zistil, kto je to Selina Kyle (Anna Hathaway), známa ako Catwoman, ale hlavne preto, aby čelil zručnému zabijákovi menom Bane (Tom Hardy). Zvláštne je, že vieme o filme tak málo a predsa je tak očakávaný. Nolan je jedným z tých režisérov, ktorý dokáže navadiť na film bez toho, aby prezradili, čo i len kúsok z deja. Avšak pozornému fanúšikovi nemohlo ujsť, že Nolan sa akokeby snažil naznačiť, že Batman v závere zomrie.

„Každého hrdinu čaká dlhá cesta... Každá cesta sa raz skončí.“

Ondrej Jurčo
foto: internet

Múdrosti našich hlavičiek

NADPRIEMERNÁ „INTELIGENCIA“ vs. PRIRODZENÁ DEDUKCIA

Milí čitatelia! Je tu chvíľka na kvíz!

Znova som načrela do svojich zásob „zákerných“ otázok a položila ich náhodným okoloidúcim. No... možno to nebolo celkom tak, ale na niektorých odpovediach sa iste pobavíte. Okrem iného som pri zapisovaní odpovedí objavila mimozemšťana a Einsteina. Nechápete? Tak prečo mrhať časom? Prečítajte si kvíz!

1.) Kde sa nachádza Mjanmarsko?

- No...vieš...to je niekde ďaleko.
- Za siedmimi horami a siedmimi dolami, far far away.
- Ech...v Tramtárii?
- No to viem, včera sa mi o tom snívalo.
- Netuším, to by ani google nenašiel.
- Niekde v Oceánii? Nevieam...

2.) Čo to môže byť senzomotorická dimenzia vnímania?

- Podľa mňa je to také vnímanie, keď spíš.
- To môže byť niečo také, že keď sa pohybujeme, tak vnímame...?
- No, to som práve včera niekde čítala, ale nespomeniem si teraz fakt.
- Ježiš, také otázky mi nedávaj, veď chodíme na GPHčko, tak ako mám vedieť, čo to je?!

-Bóže, to je pod moju úroveň ... Chceš vedieť, aké mám ja vnímanie?

-Neviem.

3.) Ako sa prejavuje, keď má človek hudobný sluch?

- Že pekne spieva.
- No, mne nič také nehrozí.

- Hmm...asi tým, že počuje hudbu, nie?
- Tak, že keď si hmmká nejakú pesničku, nelezie vám to na nervy, lebo to ma melódiu.
- Má talent na nejaký hudobný nástroj alebo spev...

4.) Prečo je v ľudskom tele toľko kostí?

- Aby sa mali medici čo učiť.
- Asi aby sme si mali čo polámať, s tým mám skúsenosti.
- A prečo máš toľko hlúpych otázok?
- Aby sme mohli chodiť a neplazili sa.
- Ja som mimozemská bytosť bez kostí, takže podľa mňa je to ľudská slabosť. Neber si to zle.
- Lebo ich potrebujeme.

5.) Ako asi vznikol život na Zemi?

- Pche, to sú otázky... Asi že sa vytvorila atmosféra a začali sa vyvíjať baktérie, ne?
- Veľkým treskom, vtedy sa vytvorilo veľa druhov živočíchov, napríklad taký Sheldon.
- Noo... Tak to sú zložité procesy, veľkú úlohu zohrala integrácia vesmírnych

hmôt a... Nechápeš, čo?
- Čo som ja? Einstein?!
- Na Zemi neviem, na mojej planéte boli kedysi dávno zistené vhodné podmienky na život, tak ju osídlili moji bratia.
- Stvoril ho Boh.
Opäť sa chcem opýtaným poďakovať

za ich ústretovosť, za to, že som spolu s nimi mohla nahliadnuť do ich mysle a pozrieť si tie „zložité procesy“. GPH má odpoveď na každú moju otázku. Aké prekvapivé...

Micha

Nezvyčajné otázky ...alebo telocvikári v úlohe Jamesa Bonda

Drahí naši čitatelia! Aj ja mám pre vás článok a prinášam v ňom niečo nezvyčajné. A čo to je? Predsa NEZVYČAJNÉ OTÁZKY! Dnes s pánom profesorom E. Hajdankom.

K: „Ako by ste sa v Azerbajdžane opý-
tali na cestu?“

E. H.: „Najskôr asi po ukrajinsky.“

K: „Losos v reštaurácii alebo treska
vo vlaku?“

E. H.: „Losos.“

K: „Heavy metal alebo 80. roky?“

E. H.: „Toto prvé, heavy metal.“

K: „Federer alebo Nadal?“

E. H.: „Federer.“

K: „Vyšívanie alebo háčkovanie?“

E. H.: „Nič.“

K: „Koho z profesorského zboru si
viete predstaviť ako Jamesa Bonda?“

E. H.: „Najskôr asi niekoho z
telocvikárov.“

K: „Akú nadprirodzenú schopnosť by
ste chceli mať?“

E. H.: „Čítanie myšlienok.“

K: „Koho by ste obdarili jednosmer-
ným lístkom na Mesiac?“

E. H.: „Nikoho.“

K: „Cesta okolo sveta za 80 dní alebo
10 000€?“

E. H.: „80 dní, ale za tie peniaze by som
si mohol cestu okolo sveta urobiť aj
sám...“

K: „Prihlásili by ste sa do tanečnej
alebo speváckej súťaže?“

E. H.: „Do tanečnej.“

Verím, že ste sa pobavili a niektorí sa s odpoveďami pána profesora aj stotožnili. Ktovie, či nabudúce nebudete vy tí zaskočení.

Mona

Knižná cooltura

Keď doktor House píše knihu...

Až vo štvrtom ročníku človek zistí, že čas sa nedá zastaviť. Odrazu starneme rýchlejšie, než si stíhame uvedomovať. V prvom ročníku zbierame podnety a nápady, ktoré odkladáme na neurčito v domnienke, že času bude dosť, a potom, odrazu, píšeme svoj posledný článok. Ako zúfalý knihomol dúfam, že sa táto rubrika zachová a u Jakuba Koval'a bude v dobrých rukách. Ja sa s vami lúčim lahôdkou z pera Hugh'a Laurieho alias doktora Housa.

Obchodník so smrťou Hugh Laurie

Thomas Lang je úplne normálny chlapík. Nepotrebuje problémy. No možno práve preto si ich toľko narobí. Čo však zdravý, súci chlap zmôže, keď je v dohľade kráska s naozaj veľkými problémami?

„Predstavte si, že máte niekomu zlomiť ruku. Pravú či ľavú, to je fuk. Ide o to, že ju máte zlomiť, pretože keď to neurobíte..., no vlastne aj to je fuk.“ Takto začína prvá a zatiaľ jediná kniha od anglického hudobníka, herca a pokusného spisovateľa, Hugh'a Laurieho.

Aj napriek zjavne dynamickému a chytlavému začiatku, je pravdepodobnejší dôvod, prečo si knihu kúpite to,

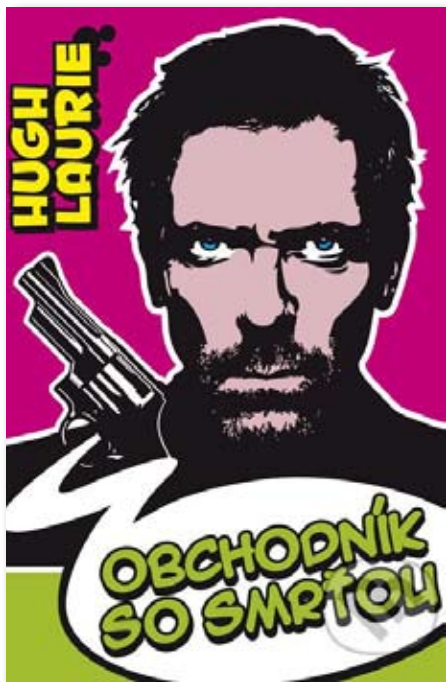
že ju napísal predstaviteľ legendárneho doktora Housa. A že si túto výhodu v komerčnom predaji uvedomujú aj vydavateľia, potvrdzuje pútavý portrét hercovej tváre na ružovej obálke knihy.

Príbeh však už taký ružový nie je. Rozhodne to nie je čítanie pre princa, čo vyhľadávajú idylické príbehy lásky. Autor sa značne inšpiroval hrdinami amerických, klasických detektívok, typických pre R. Chandlera či Ed McBaina.

No ostalo len pri inšpirácii. Thomas Lang, hlavný hrdina, je síce typ večne slobodného drsňáka, čo so psou oddanosťou príbehne na pomoc akejkoľvek „slečne v nesnáziach“, no zároveň žije v dobe mobilných telefónov, preváža sa na motorke a pracuje ako bodyguard.

Dokonca aj dejom dokáže prekvapiť. Ona tá slečna sa naozaj ukázala, dokonca s rodinným problémom, čo sľubovalo solidný detektívny príbeh a la Philip Marlowe. Akčný začiatok však prešiel do rozvláčneho stredného, ktorý sa nie a nie rozbehnúť a len vďaka mojej zásade „dočítať až do konca, koniec možno vyrazí dych“ som sa prelúskala k tej zaujímavej časti. Hugh Laurie zanechal detektívku detektívku a konflikt nabral oveľa globálnejší rozmer. Dotkol sa dokonca témy terorizmu a svetovej politiky. A aj keď koniec mi práve dych nevyrazil, poslednú časť som zhltila rýchlo a ľahko.

Kniha má mnoho pre mňa pozitívnych prvkov – atraktívneho hrdinu, iróniou odľahčené dialógy a opisy, no a v neposlednom rade rozprávanie v prvej osobe, čo podľa môjho názoru čitateľovi uľahčuje vžiť sa s postavou. Avšak rozbeh k tej „dôležitej“ časti bol naozaj krkolomný a miestami nepútavý. Poriadne som sa premáhala pri čítaní. Aj keď to záver naozaj zachránil, celkový dojem z príbehu vďaka nemu pôsobí neucelene, takmer schizofrenicky. Z detektívky k neurčitému takmer-thrilleru. Akoby autor začal písať novinovú správu a skončil glosou.

Trpezlivý čitateľ milujúci akciu, tvrdých chlapov a pekné slečny si každopádne príde na svoje.

A ešte zo sveta kníh...

Ono to možno príde smiešne, ale naozaj si myslím, že po našej chodbe sa každý deň premelie množstvo potenciálnych literárnych talentov. Len s tým treba niečo robiť. Jednou z možností je príležitosť ukázať sa na internete, akú ponúka napríklad portál www.mamtalent.sk, založený pod záštitou vydavateľstva Ikar. Okrem toho, že tam máte možnosť čítať a zdieľať svoju tvorbu, porovnávať sa s inými začiatovníkmi a získavať skúsenosti, portál každoročne organizuje súťaž o literárnu cenu. Víťaz získava zmluvu na vydanie knihy, samozrejme, s určitým honorárom.

Poslednou ocenenou je Michalovčanka, Katarína Varechová, píše pod pseudonymom Elena Eleková. 29.11.2011 sa konala beseda v michalovskej knižnici, na ktorej sama autorka predstavila svoju knihu *Život pri živote*. Kniha rozpráva príbeh o živote v psychiatrickej liečebni, nielen o jej pacientoch, ale najmä o ľuďoch, ktorí sa o nich starajú, o zamestnancoch liečebne. Vážna téma, no očividne kvalitné spracovanie. Knihu môžete nájsť v každom kníhkupectve, či už na internete alebo v obchode.

Tak teda radi píšete? Nestrácajte čas na Facebooku, píšete.

Sue
foto: internet

Čo je nové vo svete...

...Armanda Christiana Péreza?

Netušíte, kto to môže byť? Ani najmenej? Môžem trochu našepkať. V ostatnej dobe je veľmi slávny a narodil sa 15. 1. 1981. Stále vám nikto neprichodí na um? Vyskytuje sa na hiphopovej scéne ako rapper. Nič? Tak vám to teda poviem. Je to Pitbull alebo tiež známy ako Mr. Worldwide. Pitbull pochádza z Miami a na hudobnej scéne je už od roku 2003. No svojím prvým albumom debutoval až roku 2004 pod názvom M.I.A.M.I. Dokopy vydal 6 albumov, z ktorých je najnovší z minulého roku. Má názov Planet Pit. Je plný dobrých piesní s dobrými featuringami. Je to napríklad Give Me Everything s Ne-Yom, alebo hit leta/jesene Rain Over Me s Marcom Anthonym a mnoho ďalších. Už teraz som zvedavá na budúci hit Pitbulla, no teraz neostáva nič iné len si peckovať s pesničkou International Love s Chrisom Brownom.

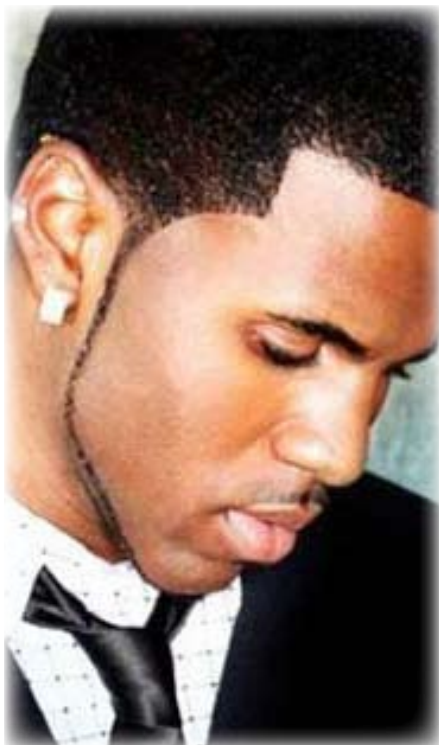
...Coldplay?

No to by ste sa čudovali, čo majú nové. Majú nový album! Aj keď sú v hudobnom priemysle od 96. roku, stále majú čo ponúknuť. Po poslednom albume, ktorý vydali v roku 2008 pod názvom Viva la Vida or Death and All His Friends, si pre nás chlapi, Chris Martin (spevák, klávesy, gitara), Will Champion (bubny, perkusie), Jonny Buckland (gitara) a Guy Berryman (bassa), pripravili nový album pod názvom Mylo Xylo. Momentálne naše uši dobývajú piesne ako Every Teardrop is a Waterfall alebo Paradise. Čoskoro sa k týmto dvom piesňam pridajú ďalšie a to Charlie Brown a Princess of China. No a potom sa uvidí, čo bude ďalej. Hádám, len niečo dobre.

... Jason Joel Desrouleaux

Nedajte sa zmiašť francúzskym menom. Je to rodený Američan, presnejšie sa narodil 21. 9. 1989 v Miami. Je to pohľadný černoš, ktorý vie nielen spie-

vať, ale aj tancovať. Nie je to nik iný ako Jason Derülo. I keď v šoubiznise pôsobí od roku 2007 svoj prvý album vydal až roku 2010 pod názvom (ako inak) Jason Derülo. Z neho sme si mohli vypočuť všetko, ak máme jeho album, ináč iba skladby ako Ridin' Solo, Whatcha Say, In My Head... A po jednom úspešnom albume vyšiel ďalší. Na pulty v obchodoch dorazil 16. 9. 2011 pod názvom Future History. Z neho sme si mohli vypočuť aj pozrieť videoklip k piesni Don't Wanna Go Home. Ďalej nemožno nespomenúť It Girl a v neposlednom rade najnovšiu vypustenú (novú ako novú) pieseň Breathing. Ktorá bude ďalšia???

...Elena Alexandra Apostoleanu

Tak toto rodné meno patrí celkom úspešnej speváčke. Netušíte, kto by to mohol byť? Ani trochu? Určite to uhádnete, ak vám poviem, že sa narodila 16. 10. 1986 v Európe. Kde presnejšie? No predsa v Rumunsku. A kto je v Rumunsku veľmi slávny? Nikto iný, než Elena Alexandra Apostoleanu alebo u mnohých známa ako Inna. Síce je na hudobnej scéne dobré 4 roky, zatiaľ má len 2 albumy. Jeden vydala roku 2009 pod názvom Hot, kde samozrejme nesmie chýbať dobre známy hit leta s rovnakým názvom Hot. Ako som už spomenula, má aj druhý album, ktorý vyšiel len nedávno. Presnejšie to bolo 19. 1. 2011 pod názvom I Am The Club Rocker. A čo dobré sme už mohli od nej počuť? Určite všetci poznáte staršiu vec ako je Sun Is Up alebo najnovšie vecičky Un Momento, či Endless.

Hádam vás pár tipov oslovilo
S pozdravom

G@BcA
foto: internet

Ako SA píše pre Kocky

Žurnalistika je seriózna veda hraničiaca s umením. A nezáleží na tom, či píšete do denníka, bulvárneho plátku, či školského časopisu. Na takú žurnalistiku musí mať človek predpoklady. Možno si poviete: „Ale hej! Aké predpoklady treba na písanie do obyčajného školského časopisu? Veď sú to len samé dristry.“ Nuž teda dobre, rozoberiem vám dopodrobna prácu študenta v školskom časopise.

Predpoklad číslo 1: Zodpovedný prístup

Je 7. 30 ráno. Povedzme štvrtok. Nemám nultú hodinu a predsa stojím už o takomto čase (plus mínus desaťminútové meškание) pred zborovňou, snažím sa pôsobiť prebudene a vnímavo. Spoločnosť mi robí ďalších päť, či šesť redaktorov v podobnom stave a naša pani profesorka, ktorá vyzerá o niečo živšie. Porada Kociek sa môže začať.

Dúfam, že nikomu neublíži, ak poodhalím prísne tajné informácie, ktoré sa rozoberajú na takýchto poradách. V podstate to nie je nič extra zložité. Rozdelíme si články, nejaké nové nápady, pozúfame si nad mizerným predajom a pohľadovým prístupom našich spolužiakov, no a nakoniec to skončíme sľubovaním, sľubovaním a ešte raz sľubovaním. Až sa nám z kečky parí, ako prikyvujeme a sľubujeme, že tentoraz KONEČNE stihneme odovzdať všetky články do prvej uzávierky. Na ďalšej porade sa scenár zopakuje s tým rozdielom, že všetko bude URČITE hotové do druhej uzávierky. A potom do ďalšej a do ďalšej, až sa na niektoré články proste vykašleme.

Nakoniec si to aj tak odnesie grafik

Práca grafika je naozaj nevďačné rola. Tam by aj bola snaha o zodpovedný prístup, keby ho nebrzdili nezodpovední redaktori. Články po termíne, neoznačené fotky (VELA neoznačených fotiek), nekonečné rozťahovanie a sťahovanie článkov, aby všetko sedelo a nakoniec žiadne uznanie. Všade iba samé sťažnosti, že Kocky nie sú farebné, že fotky sú malé a tmavé, že tu nie je odstavec tak, ako má byť, atď... atď. A to nikto neberie do úvahy HODINY čumenia do počítača. Veď grafik v školskom časopise nie je platený, nerobí to na plný úväzok a má také isté množstvo povinností ako ktorýkoľvek iný študent na našej škole. Ako to teda zvláda? Zodpovedne uvoľneným štýlom: Ono SA to spraví. A tak všetci pevne veríme, že ten SA už niečo vymyslí.

**Predpoklad číslo 2:
Komunikačné schopnosti
a sebavedomý prístup**

Byť redaktorom vôbec nie je na zahodenie. Verte alebo nie, prináša to so sebou mnoho výhod. Napríklad, dostanete sa jednoduchšie na besedy a akcie, lebo ste Kocky. Stretnete a pokečáte si s mnohými zaujímavými ľuďmi, lebo ste Kocky. No a nakoniec, chcete konečne spoznať toho parádneho chlapca/ neskutočné dievča? Čo takto rozhovor pre Kocky?

Možnosti nemajú hraníc. Alebo teda... jedinou hranicou je vaša odvaha. Odhodte hanbu a ustráchanosť a sebavedomo choďte za tým, čo chcete a koho chcete. Bojujte! Nie vždy sa totiž dá schovávať za internetovú komunikáciu.

Predpoklad číslo 3:**Ochota zabíjať cenný čas zdanlivo nezmyselnou činnosťou**

Osobne patríam k tej postihnutej vrstve ľudí, ktorí nepoznajú hranice svojich možností (poväčšine). Chcem vedieť, robiť, poznať, vidieť všetko. Úplne všetko. A samozrejme, je to absolútne nemožný sen. No aj tak som sa pristihla, že popri angličtine, výtvarnej, španielčine a (v neposlednom rade) škole píšem aj pre Kocky.

Obyčajní smrteľníci, čo sa nikdy neodhodlajú narušiť svoju pohodlnú rutinu, nechápu, čo to pre takého človeka znamená. Žiť pre niečo. A je jedno, či je to šport, hudba, tanec, divadlo, počítače, fotenie, veda, turistika, písanie... Veriť niečomu tak veľmi, že je ochotný zredukovať svoj voľný čas na minimum a poskytnúť ohromný priestor hoc „len“ práci pre školský časopis.

Nastane deň D. Kocky sú konečne tu, ešte teplé, čerstvo vytlačené. Redaktori sa natešene hrnú do zborovne po svoje dielo. Pre toto sme to robili. Pre toto sme hodiny sedeli a namáhavo sme skladali slovo po slove. Pre ten pocit, že sme niečo vytvorili. Niečo viac, niečo, čo patrí všetkým, niečo, čím dávame kožu na trh a vystavujeme sa kritike našich spolužiakov a učiteľov. Zrazu na malilinkú chvíľu naša existencia má význam, sme dôležití, znamenáme niečo v spoločnosti, niekto si dá tú námahu a prečíta si to, čo chceme povedať, zväži náš názor.

Ale predaj je krutá realita

No a hor sa na predaj! To už začneme pochybovať. Vaše znechutené pohľady a výsmech na perách. Že vraj Kocky. Nič v nich nie je. Sú len nudné a čiernobiele. Až 50 centov??? Uf, tak to nie... Požičiam si, aj tak ma zaujímajú len Perlorodky.

Tak to vidíte. Uzávierky, rozhovory, brainstorming, všetka tá originalita, ktorú sme sa snažili vtlačiť do obálky, grafiky, slov, viet, príbehov a básní. A nakoniec iba – prečo sú čiernobiele? Nudné? Prečo je tam toľko textu? Toľko rozhovorov? Málo vtipov?

Naozaj? Toto je všetko, čo si zaslúžime za 60 strán a týždne roboty? Nuž teda, ďakujeme.

Toto je oficiálne môj posledný príbeh pre naše Kocky. Posnažím sa to spes-triť aspoň nejakou tou ilustráciou, aby ste túto moju rozlúčku len tak nepreskočili a neodignorovali. Je to predsa len veľa textu.

Obyvateľstvo GPH, písala som pre vás. Majte, prosím, strpenie aj s tými ďalšími Kockáčmi, čo prídu po mne.

Sue

kresby: autorka

Pred maturu

Skončil'i nám šviatočki,
dakomu skorej, náročki.

Bo už še nám treba učic,
nad knižkami šedzec, mučic,
s kolačkama še rozlučic
od posceľ'i še odlučic.

Na polroka vysvedčeňe,
už nás znaju aj po meňe.
Že vraj známky opravovac?!
Ñebudzem še rozčuľovac.

Mi priemeri spočitané,
na vysoke poprimané.
Nebujce še o nás, šicke ľudze,
zmaturujeme, napokoju v kľudze.

A ten co je lajdak, hlúpi,
život našho budze skúpi.

Banovčan

Slzy na papieri a srdce v dlani

Srdcem mým mi dýka pronikla,
 a čili tímto činom mi dívka snů unikla.
 Pak se teda ptám,
 chci zůstat sám?
 Jestli tímto činem má být můj život naplněn,
 Pak jsem byl ďáblem napaden.
 Ty city, které jsem měl uvnitř vnitra mého těla,
 jenom tak se nedají vyhnat i když by si chtěla!

Tak povedz, chcem toho až tak veľa?
 Nechcem, aby láska za moje hriechy zomrela.
 Ako mám prežiť ďalší deň
 a premeniť na realitu tento môj sen.
 Nikto iný ma nedokáže držať nad vecou,
 len kvôli tebe som ochotný zmieriť sa s obetou.
 Koľko času ešte potrebuješ?
 Nechcem bez teba byť.
 Nie som robot, nie vojak, som ľudská bytosť,
 bez lásky sa nedá žiť!

A kdybych byl já tebou milovaný,
 Nekráčel bych se srdcem mrtvým.
 Jen do tvých očí provždy zasněny,
 A padnul bych k nohám tvým.
 A teď mocná bouře v mojí hlavě zuří,
 Jen kvůli tobě zaprodal bych svou duši!

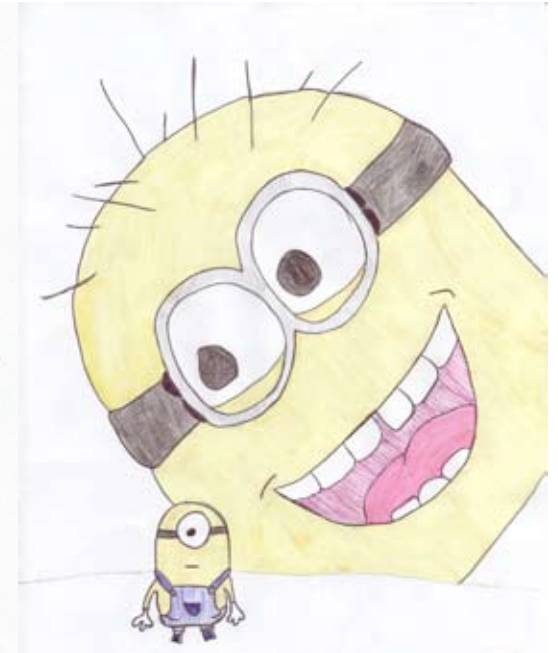
Juraj Semjan
 David Natafaluši

Duša v mukách

Ľútosť, slzy všetko ma to mrzí,
 nechcem byť a už nie som zlý!
 Môcť urobiť niečo inak,
 a prestať sa pri tom báť.
 Necítiť v srdci tlak,
 po tvojom boku vždy stáť.

Strach zo straty a či nočné mory?
 To je výsledok dnešnej rýchlej doby.
 Bojazlivosť, ustráchanosť azda plachosť?
 Prázdny pohľad a v očiach- mám dosť!

Juraj Semjan

kresby:
Zuzka (3.C)
Sisa (3.C)
Janka (3.C)

OBLÚBENÉ RECEPTY PROFESOROV NAŠEJ ŠKOLY

Dnes po nemecky...

Trochu som sledila, kto z profesorského je vášnivý kuchár. Môjmu oku neunikla pani profesorka Ďuríková a keďže ma učí nemčinu, rozhodla som sa ju trochu viac spoznať. Z hodín sa toho nikto veľa nedozvie, a tak som na pár minút zavítala do jej kabinetu na pokec. Verím, že recepty budú aj podľa vášho gusta. Privítajte, prosím, pani profesorku Máriu Ďuríkovú!

K: „Pani profesorka, všetci vedia, že ste skvelá nemčínárka (to nie je zaliečanie sa). Boli ste však niekedy v Nemecku?“

M.Ď.: „Áno, niekoľkokrát v Nemecku i v Rakúsku. Najprv to bol študijný pobyt v Nemecku. Študovala som na Filozofickej fakulte v Prešove a tá nám umožnila stráviť jeden semester v bývalej NDR. Boli sme v Jene, v mestečku s mnohými zahraničnými študentmi. Okrem štúdia sme mali možnosť cestovať po Nemecku, a tak som navštívila viacero známych miest. Neskôr som bola na brigáde v Berlíne, potom so žiakmi na exkurziách. Z návštev v Nemecku sa mi najviac páčila návšteva Berlína a Drážďan, ale aj Jena mala svoje čaro.“

K: „Mali ste možnosť ochutnať tamojšiu kuchyňu?“

M.Ď.: „Áno, stravovali sme sa v ich menze. Dá sa povedať, že sme toho ochutnali dosť. Spočiatku som mala problémy, musela som si zvykať a doplniť ich stravu našou slovenskou, ktorú sme si pripravovali na internáte.“

K: „Chutili vám tradičné nemecké jedlá?“

M.Ď.: „Nie, všetky jedlá nie. Ako som už spomínala, varili sme si aj sami. Chýbali nám naše bryndzové halušky, robili sme placky, palacinky, pečené kurčatá. Keď sme mali málo času na varenie, tak to boli „rýchlovky“, ako sme ich volali my. Prvá: pečený chlieb s vajítkom. Je to veľmi chutné a robím to dodnes. Pripravíte si hrianky, ešte horúce ich potriete syrom /Karička/, na to položíte volské oko a ozdobíte a zároveň dochutíte kečupom. Vyskúšajte, myslím, že neolutujete. Druhá: vyprážené rožky: rožok rozkrojíte na dve polovice, jednu natriete džemom, obidve polovice zlepiete, namočíte na chvíľku do mlieka, obalíte v strúhanke a vyprážate na oleji. Čo nám ale vôbec nechutilo, bola to nemecká káva, a tak sme si nosili našu Popradskú kávu. Pamätám si, že som mala rada ich tvarohové koláče.“

K: „Viete nás oboznámiť s nemeckou kuchyňou? Čo je pre ich jedlá typické? Aké jedlo by mal poznať každý správny Nemec?“

M.Ď.: „Aj nemecká kuchyňa má svoje typické jedlá. Čo nás ako študentov prekvapilo, boli studené polievky, po nemecky die Kaltschale. Boli to sladké polievky z ovocia, ochutnala som čerešňovú a slivkovú. V lete sú dobré proti smädu.“

Čo by mali študenti poznať? Určite der Eintopf. Je to hustá polievka, ktorú sme mávali raz týždenne ako hlavné jedlo. Eintopf alebo jedlo z „jedného hrnca“, patrí k najstarším tradičným jedlám. Ide o hustú polievku s rôznymi prísadami, trošku je blízka napr. našej zemiakovkej polievke. Jedlo sa skladá z rôznych druhov zeleniny (mrkva, šošovica, pór, zemiaky) a rôzne druhy mäsa.

K nemeckým špecialitám patrí aj bravčové / ovarové / kolienko s hrachovou kašou a kyslou kapustou.

Rakúska kuchyňa je u nás viac známa, najmä Sacherova torta, ktorú výborne pečú aj naše žiačky, určite ste ju ochutnali na vianočnom trhu. Okrem toho pijeme viedenskú kávu, jedávame viedenské rezne či známe linecké koláčky.“

K: „Čo sa týka vašej kuchyne, ovplyvnilo niečo vaše varenie a pečenie? Tiež by nás zaujímalo, či rada varíte jedlá tradičné pre Slovensko alebo nie, a ak nie, ako varíte.“

M.Ď.: „Ako všetky dievčatá, aj ja som sa učila variť pri mamke. Varím rada, ale poteší ma, keď varí môj manžel. Vtedy sa môžem venovať iným činnostiam a jeho jedlo je vždy výnimočné, lebo ako mnohí muži aj on experimentuje, nevarí podľa jedného receptu.“

Tradičné jedlá áno, ale v poslednom

čase som začala variť podľa nových receptov, skúšam stále niečo nové. Zatiaľ sa mi darí.“

K: „Komu môžete byť vd'ačná za najdôležitejšie rady do kuchyne?“

M.Ď.: „Určite mojej mamke. Vedela vynikajúco piecť a lásku k pečeniu som získala asi od nej. Spomínala som, že rada varím, ale najradšej pečiem zákusky, kek-síky, rolády, atď. Čo sa týka rád do kuchyne, myslím si, že všetko musíte robiť s láskou a radosťou, vtedy sa vám bude dariť.“

K: „Zameriame sa na vaše detstvo. Niektorí ľudia od malička nenávidia napríklad špenát. Ako to bolo u vás? Tiež boli jedlá, ktoré ste nenávideli?“

M.Ď.: „Áno, špenát som nemala rada, začala som ho jesť až neskôr, keď som sa vydala, lebo ho obľubuje môj manžel. Keď som bola decko, nemala som rada polievky a môj ocko sa na mňa preto veľmi hneval.“

K: „Nútili vás rodičia jesť niečo, čo ste nechceli? Prezradte nám ich praktiky.“

M.Ď.: „Nie, myslím, že to nie je dobrý nápad. Ja si myslím, že netreba dieťa nútiť jesť to, čo mu nechutí.“

K: „Ako vníma váš manžel jedlo, ktoré mu predstierate na stôl?“

M.Ď.: „Nesťažuje sa, zje všetko, čo navarím a napečiem.“

K: „A napokon, iste chcú všetci vedieť, aká je vaša obľúbená pochúťka. Takže

si prosíme recept a môžete nám aj popísať históriu, ako a kde ste toto jedlo spoznali...“

M.Ď.: „Dám vám recept, ktorý som našla, keď som pripravovala rodinnú oslavu a hľadala som niečo nové. Chutilo to všetkým prítomným, takže verím, že to bude chutiť aj vám.“

Závitky z kuracích prs

Asi 600 g kuracích prs osušíte, nakrájate na tenšie plátky, na doske prikryjete mikroténovou fóliou a jemne naklepete, rezne potom osolíte a okoreníte jemným bielym korením. Na každý rezeň dáte dve sušené slivky, kúsok očistenej a po

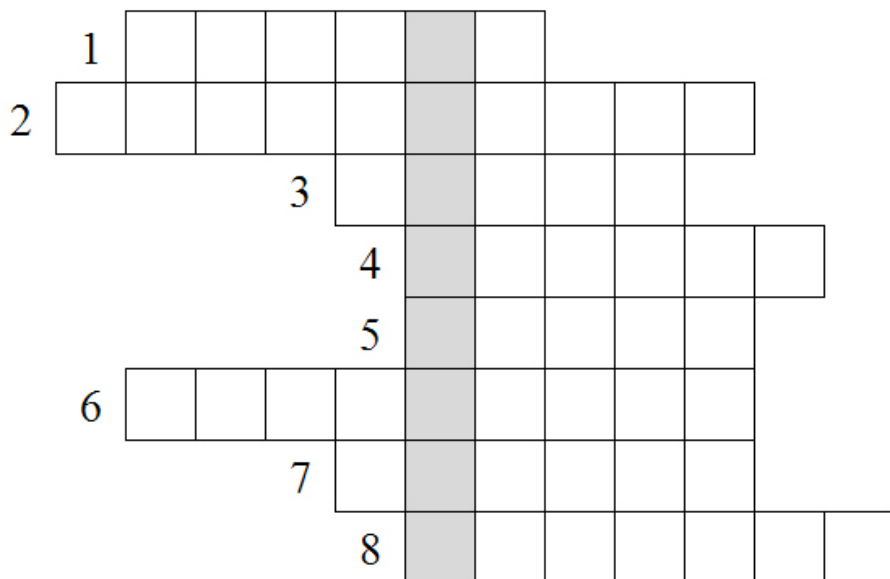
dĺžke prekrojenej mladej cibulky, zviniete a spevníte špáradlom. Každý závitok obalíte plátkom dobre prerastanej slaniny a podľa potreby pripevníte špáradlom.

Marináda: jednu lyžicu medu rozpustíte, pridáte jednu lyžičku sójovej omáčky, jednu lyžičku slivkového lekváru a 0,5 dl bieleho vína – to všetko spolu vymiešate. Pridáte trošku oleja a podľa chuti posolíte. Závitky poukladáte na plech, potriete marinádou a pečiete v rúre osem až desať minút. Počas pečenia ich otáčame.

Dobrá chuť. :-)

Ďakujem za rozhovor.
Micha

Tajničky

1. Každá fyzikálna veličina má svoju .....
2. 1 liter má 1 000 .....
3. d je značka fyzikálnej veličiny.....
4. Kubický meter je jednotkou .....
5. Závislosť dĺžky od počtu stôp sme zakreslili do .....
6. Kvapaliny majú ..... hladinu
7. Objem kvapalných telies meriame odmerným .....
8. Pred meraním na odmernom valci zistíme: merací rozsah, najmenší dielik a určíme odchýlku .....

Sudoku

	7		5	9		2	6	
		2		1			7	
8	9				7	4		
	6		8		3		1	
	3			6		5		7
5	2				1		4	
3	4		2	8		1	9	
				4		3	5	
9	8				6			

		3	7			5		1
1							7	4
	5	4		9				
					7		3	
			9		4			
	6		5					
				7		3	9	
4	3							2
9		2			3	8		

	1	3						4
		6	1		5			
	5			4	8			9
1			5		7	4		
	9	7		3		5	6	
		5	4		9			1
5			6	1			7	
			9		2	1		
	2					9	3	

	1	2		6				
	6		1			3	8	
			8			2		
3		4	6	2				
				4	3	7		6
		1			7			
	9	5			6		1	
				9		4	7	

	2	3	7					1
6		5	3				4	
	9			2				
			6		7	5		8
3		8	9		5			
				5			6	
		9			3	2		7
4					2	9	8	

	6			1	9		3		2
					4		9		
2		4				3			
3		6							
	8							6	
							4		1
				4			1		8
			5		2				
9	7			6	1			2	

Čo majú žiaci v škole najradšej ?

1. Talianska sopka 2. Požské mesto 3. Európska rieka 4. Grécke mesto 5. Okrajové more 6. Pohorie 7. Nížina 8. Vegetačná oblasť

Mišo

Ročenka

2011/2012

4.A

Matej
Bartaloš

Peter
Borza

Roman
Čopík

Martin
Čornej

Gabriel
Dráb

Ján
Tokár

Gabriela
Lóthová

Martin
Vajda

Vladimír
Vojtko

4.B

Dana
Danková

Andrea
Eštoková

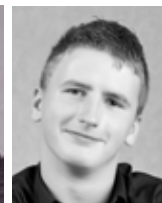
Michal
Guza

Petra
Hladíková

Dávid
Hoptaj

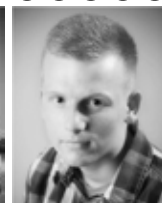
Marcel
Choma

Matej
Choutka

Patrik
Dulovič

Jakub
Dzoník

Oliver
Dzoník

Barbora
Falisová

Patrik
Fedor

Katarína
Feňovčíková

Ján
Juhoš

Ondrej
Jurčo

Jakub
Kala

Christian
Karola

Lukáš
Kasič

Martin
Lačný

Lucia
Gubiková

Melánia
Hujdičová

Ján
Hutaň

Katarína
Hvošťalová

Lukáš
Jäger

Marek
Kioušky

Michal
Meňoučík

Peter
Mikolaj

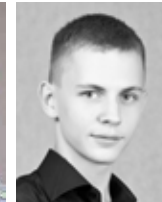
Miroslava
Mrázová

Miroslav
Olejár

Matúš
Pastirik

Ján
Paulovičák

Maroš
Kočíš

Barbora
Koritárová

Radislav
Lipka

Lucia
Lipovská

Skarlet
Martonová

Stanislav
Maskál

Pavol
Šabak

Jozef
Šebák

Tomáš
Semko

Matúš
Smaržik

Miroslav
Špak

Natália
Tkáčiková

Richard
Mašlanka

Martina
Muliková

Mária
Olšovská

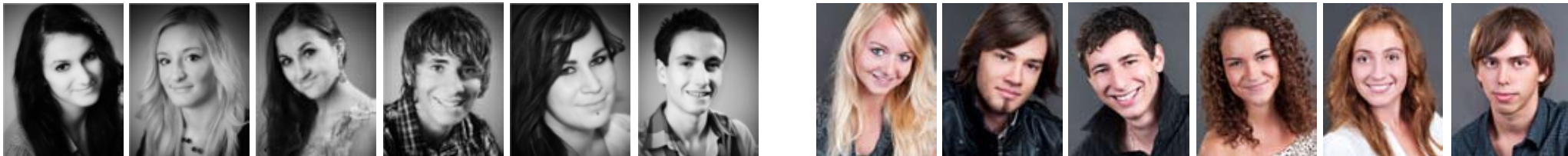
Lukáš
Orlik

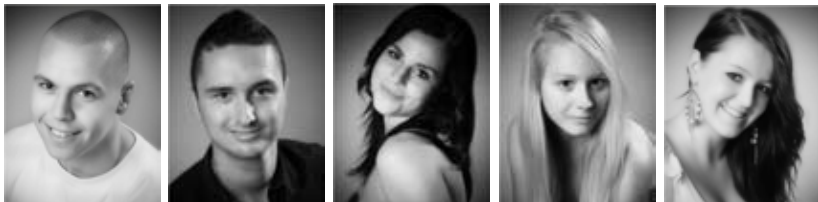
Ján
Pavlou

Michal
Polák

Mariana Rebičová   Kristína Sedláčková   Jana Serečunová   René Teši   Diana Tomeková   Richard Tomošík   Jana Krajiňáková   Martin Laurinčík   Ján Makara   Miroslava Mitrová   Lucia Mrázová   Martin Nebesník

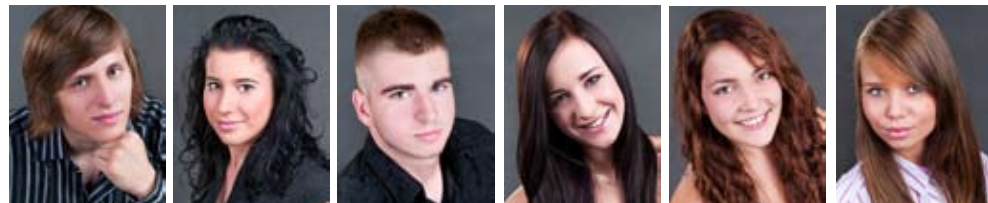
Marko Trelo   Michal Tušek   Petra Ujhelyiová   Patrícia Vargová   Radoslava Vargová

Alena Palčíková   Veronika Papinčáková   Dominika Piatková   Katarína Priščáková   Michaela Pirohaničová   Michaela Poláková

Lucia Amriová   Veronika Astalošová   Katarína Badinová   Veronika Bašistová   Simona Birbičová   Alena Bobáková

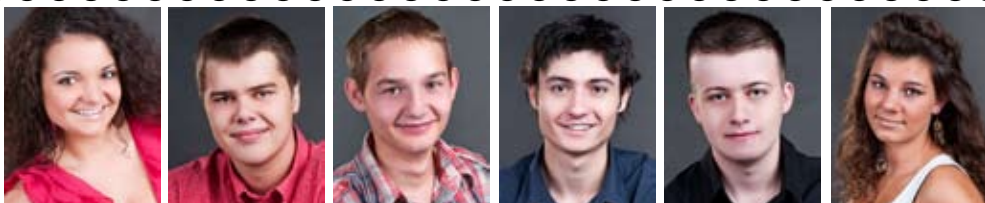
Gabriel Rimko   Ľubomíra Škočná   Mário Stoboda   Lýdia Šepeláková   Zuzana Valigová   Regina Želinská

Silvia Bodnárová   Dominika Čurná   Jana Dubravčáková   Matej Ďurica   Viera Fačolová   Monika Hlaváčová

Daniel Adam   Martin Baláž   Erika Balogová   Patrícia Brecková   Milan Čalča

Dominika Hossuová   Patrik Hreško   Matúš Hričík   Tomáš Hujdič   Tomáš Kolesár   Veronika Kovalová

Onna Daniľuková   Michal Drotár   Pavol Džado   Peter Halaška   Radoslav Hamara   Marek Hložďár

Norbert Hudaček   Tomáš Lajterčuk   Michaela Marínčáková   Antónia Polovková   Tomáš Puškár   Daniela Rapantová   Dana Knežová   Viktória Kočíšová   Samuel Král   Veronika Kuchárová   Nikola Lazorová   Lívia Macková

Doana Rudášová   Zuzana Rudášová   Katarína Sabolová   Nikola Sabová   Miroslava Saxová   Anna Schnitzzerová   Katarína Martinková   Juliana Maskálová   Gabriela Matejová   Marcel Mihálik   Tomáš Mindžák   Patrik Mitera

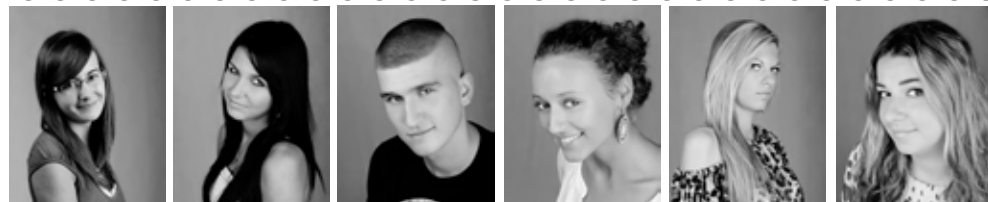
Miroslava Sotáková   Natália Sotáková   Doana Strajňáková   Marek Šindler   Maroš Škarupa   Terézia Štefanová   Viktória Mojsejová   Žaneta Morovská   Dominika Nagyová   Patricia Obšatníková   Lívia Osifová   Zuzana Ozimaničová

Terézia Štenková   Veronika Tomková

Nikola Bajčiová   Dávid Danóčko   Marián Hrivinda

Alica Pakánová   Frederika Petrášová   Enrik Pila   Beáta Pilníková   Nikola Plutková   Tatiana Poláková

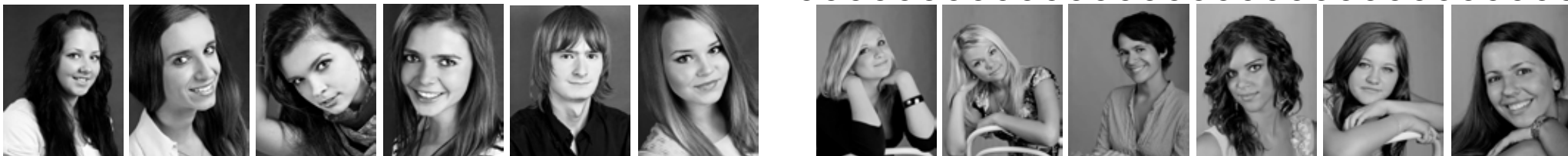
Ján Chvošťal   Miroslava Dlinjová   František Jung   Stanislav Juraško   Igor Kalušský   Slavomír Kešel   Rebeka Repková   Zuzana Šuchtová   Hana Zanjecová   Gabriela Baranová   Veronika Belušáková

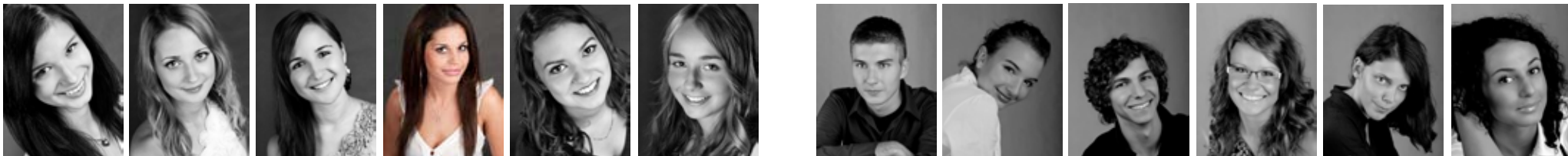

Daniela Bobořová   Veronika Bumberová   Anna Burmistrová   Natália Butkouská   Silvia Danková   Martina Dlužaninová   Simona Šulohová   Dušan Tibenský   Lucia Ulaháčová   Jaromír Žužo   Lukáš Bodnár

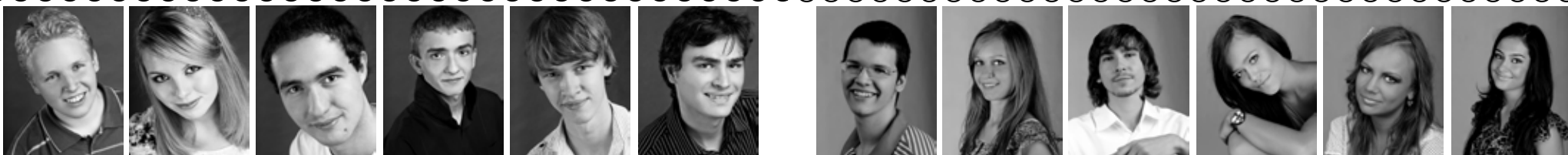
Lucia Fedorišinová   Zuzana Ferencová   Michaela Filipčíková   Lenka Filipová   Radomír Gajdošoci   Lenka Gengelová   Jana Bodnářová   Natália Břhliková   Simona Cielová   Slávka Čeklouská   Michaela Čižmárová   Zuzana Čurmová

Veronika Gregusová   Lenka Halášová   Monika Halášová   Martina Harmanová   Martina Hospodářová   Miriama Janočková   Michal Didič   Natália Didičová   Kristián Duřinec   Tatiana Fatisová   Paula Frigová   Alexandra Gajdošová

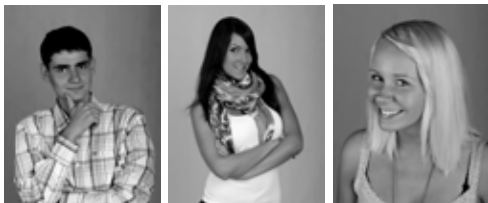
Bibiana Juhászová   Pavol Junas   Martina Kerekešová   Juraj Kočan   Tomáš Lazar   Dominika Ondejková   Martina Gébellová   Jakub Gedera   Simona Holanová   Katarína Košudová   Duana Lovasová   Štefan Mazúr

Patrik Palašta   Lucia Polakovská   Tomáš Pučan   René Serbak   Pavol Slosaričik   Dávid Suoboda   Jakub Mihályi   Dominika Miňová   Dávid Natafaluši   Duana Padová   Lenka Paľová   Petronela Pillárová

Siloia Porvázová   *Tatiana Sabolová*   *Michal Savinec*   *Juraj Semjan*   *Zora Smerigová*   *Natália Sušková*

Lukáš Šepelák   *Soňa Tkáčová*   *Veronika Závacká*

Ročenka

foto:
4.A: Martin Lačný
4.B: Igor Kocúr;
4.C, 4.F: Tomáš Topolančín
4.D: Erik Mojsej
4.E, 4.G: Ľuboš Tirpák

